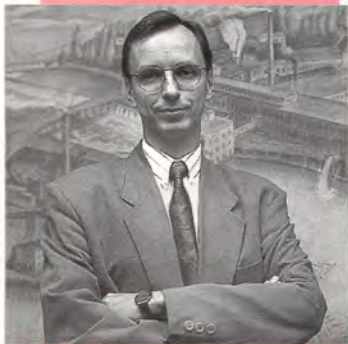

Kompostoinnista on saatu hyvät kokemukset viime talvena Saksan-ahon kaatopaikalla tehdyissä kokeissa. Varsinainen kompostointi alkaa tänä syksynä. Sivu 2.

Keiteleen kanavalla alkoi uitto syyskuun alussa. Ensimmäiset uittoniput ohittivat kanavan eteläisimmän sulun Vaajakoskella syyskuun 9. päivänä. Sivu 3.

Kymi mukana kehittämässä instrumentoinnin kenttäväylää. Sivu 3.

Koko henkilöstön taloustiedon lisääminen on uuden talousjohtaja Ari Jatun mielestä yksi taloushallinnon suurimmista haasteista. Sivu 4.

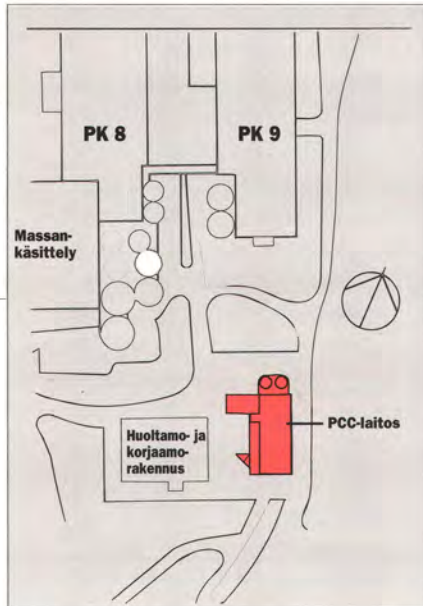
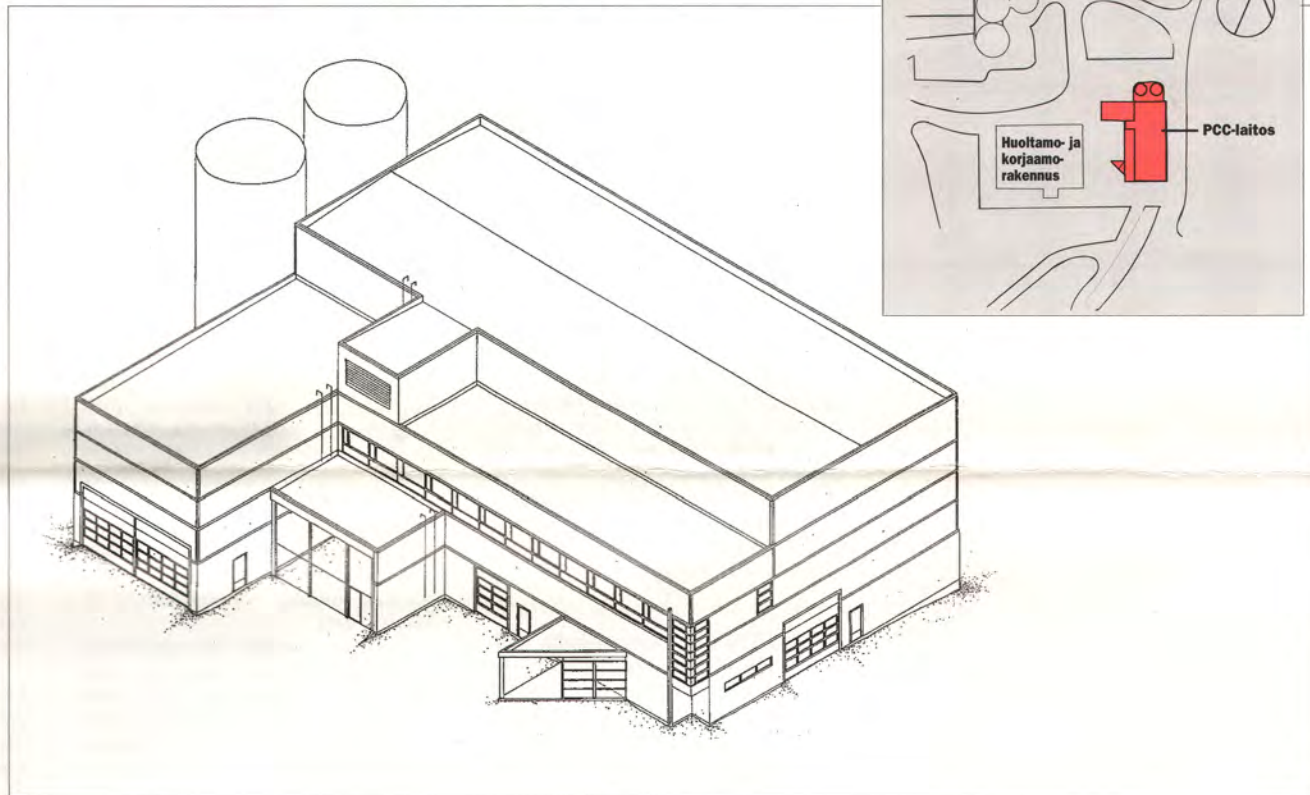
Paperimies kulttuurihistorian pyörteissä. Sivu 4.

Liikuntahalukkuus on tutkittu. Sivu 6.

Pastori harjoittelemassa sellu-tehtaalla. Sivu 8.

5.10.1993

Kuusanniemeen rakennetaan PCC-laitos

Kymin Paperiteollisuus Oy on valinnut saostetun kalsiumkarbonaatin eli PCC:n toimittajakseen Faxekalk Oy:n.

Faxekalk rakennuttaa tarkoitusta varten Kuusanniemen teollisuusalueelle, paperitehtaan massaosaston läheisyyteen noin 1 200 m²:n laajuisen PCC-laitoksen. Rakennus-

nussuunnitelman käytännön toteuttamisesta vastaa Kymi.

Kymin osalta hankkeen kustannukset ovat noin 10 miljoonaa markkaa. Kustannukset koostuvat liittynnoista ja PCC:n käyttöönoton vaatimista prosessimuutoksista.

PCC-laitos työllistää valmistuttuaan vajaat 10 henkilöä. Faxe-yhtiön tavoitteena on palkata prosessityönteki-

jöiksi paikallista työvoimaa. Laitoksen rakennustyöt alkavat syksyn aikana ja PCC:n toimitukset alkavat ensi kesänä.

Saostetun kalsiumkarbonaatin valmistus tapahtuu tehdasalueella, koska PCC valmistetaan sellutehtaan meesauunin savukaasujen hiilidioksidista ja poltetusta kalkista tehdystä kalkkimaidos-

ta. Kalsiumkarbonaatti käytetään kokonaisuudessaan Kymin Paperiteollisuus Oy:n hienopaperitehtaalla.

Saostettua kalsiumkarbonaattia käytetään paperissa täyteaineena. PCC:n käyttöönotto varmistaa Kymin laatu- ja ympäristövaatimusten täyttämisen.

Koulutus-toimikunnat perustettu osastoille

Kymi Nousee -projektin yhteydessä tehtiin aloite ja päätös koulustoimikuntien perustamisesta Kymin Paperiteollisuus Oy:n eri osastoille. Toimikuntien muodostaminen on sujunut hyvin.

TOIMIKUNNAT nimettiin ensimmäiseksi hallinto-, talous-, höyryvoima-, C- ja MG-, markkinointiosastolla sekä hienopaperitehtaalla. Hieman myöhemmin toimikunnat perustettiin tehdaspalveluun, sellulle sekä tutkimus- ja kehitysosastolle.

Tarkoituksena on, että koulustoimikunnat avustavat osastoilla koulutuksesta vastaavia mm. tuomalla esille koulutustarpeita, koordinoimalla koulutusta ja olemalla apuna toteutuksessa.

Toimikuntien kokoonpanot määrättyvät osastokohtaisesti tarpeiden mukaan.

Lähiajan projekteina koulustoimikunnat ovat mukana mm. esimiestäitokoulutuksen järjestämisessä. Myös ympäristönsuojelukoulutuksesta toimikunnat esittänevät mielipiteensä.

Kunto testattiin

Sivu 6.

Täyteaineilla keskeinen osa paperinvalmistuksessa

Kymin hienopaperitehtaan teknologiaosaston johtaja Matti Sipilä toteaa, että täyteaineiden osuus Kymin valmistamissa papereissa on noin viidesosa.

KYMI KÄYTTÄÄ täyteaineina liitua sekä PCC:tä yhteensä yli 100 000 tonnia vuodessa. Liitu jauhetaan luonnon kalkkikivestä Tanskassa ja PCC valmistetaan Lappeenrannassa.

Saostettua kalsiumkarbonaattia eli PCC:tä valmistetaan poltetusta kalkista. Kalkki sammutetaan vedellä, jolloin syntyy kalsiumhydroksidiliete. Kalsiumkarbonaatti syntyy meesauunin savukaasujen hiilidioksidin reagoitessa kalsiumhydroksidin kanssa.

Kalkin sammutuksessa erotellaan epäpuhtaudet ja näin syntyvä kiinteä jäte joko vietään kaatopaikalle tai voidaan käyttää maanparannusaine-

na happamuutta vastaan. Alkalinen jätevesi käsitellään biologisessa puhdistamossa.

Tuotannosta ei aiheudu terveys- ja ympäristöhaittoja. Laitokselta ei tule pölypäästöjä ja täydellä tuotannolla absorboituu vuodessa 19 000 tonnia hiilidioksidia PCC:hen.

PCC:n valmistuksen aloittaminen Kuusanniemessä vähentää myös Kuusankosken keskustan liikennettä, koska yhden PCC-tonnin valmistaminen edellyttää noin 630

raaka-ainekilon kuljettamista tehtaalle.

Monia vaikutuksia

Panosprosesseina tapahtuvia valmistusolosuhteita muuttamalla voidaan vaikuttaa PCC:n optisiin ominaisuuksiin, joilla puolestaan voidaan säädellä paperin vaaleutta, valkoisuutta ja opasiteettia. PCC-täyteaineella voidaan lisätä paperin bulkkia ja huokoisuutta, mutta sen käyt-

tö vaikeuttaa vedenpoistoa ja liimausta. Sen vuoksi PCC:n käyttöönotto tulee aiheuttamaan muutoksia paperikoneen retentio- ym. järjestelmiin.

Paperitehtaalla uskotaan, että kolmen erilaisen täyteaineen käytön ja PCC:n laatu- teknisten ominaisuuksien muuntelumahdollisuuksien ansiosta paperilajien kehitysvaateisiin pystytään vastaamaan entistä paremmin.

POVARI

JÄRKI VAI JYRÄ?

Valtion ensi vuoden talousarviota on koto-Suomessa tasaisesti haukuttu. Kehuja ei ole tullut ay-väeltäkään, jonka mielestä budjetti vain syö einestä tupopöydältä. Maailmalla sen sijaan ymmärrettiin Suomen talouspolitiikan tämän hetken pelivaran niukkuus paremmin; Suomessa korot laskivat ja markka vahvistui.

Toinen punnerrus, jossa paineet markkaan ja korkoihin mitataan uudelleen, on syksyn työmarkkinakerros.

Tätä kirjoitettaessa ei täsmällisiä neuvottelupohjia ole vielä lyöty lukkoon. SAK:n puheenjohtaja **Lauri Ihalainen** tunnusteli jo keväällä kokonaisratkaisua, jossa eri aloille maksettaisiin erilaisia palkankorotuksia, joillekin ei mitään. Ajatus ei kaikeksi ottanut tuulta, sillä syyskuun alussa SAK:n hallituksen nimissä kentälle lähetetyssä jäsentiedustelussa kysyttiin vain missä muodossa palkankorotus halutaan — prosentteina, penneinä vai markkoina. Hyväksymällä palkankorotukset pönkittävät työntekijät SAK:n mukaan riutuvaa kotimaista kulutusta. Kysyä vain sopii — kuten **Lauri Helve** Kauppalehden kolumnissaan 10.9.1993 — eikö saman logiikan mukaan palkkoja sitten pitäisi puolestaan laskea noususuhdanteessa, etteivät suhdanteet ylikuumenisi?

Hahmotelmaansa SAK:n hallitus kutsuu joustavaksi työllisyyspöytäkirjaksi - liukumille ei aseteta rajoja ja ala-, yritys- tai työpaikkakohtaisesti voidaan palkankorotussumma käyttää esimerkiksi uusien työntekijöiden palkkaamiseen tai nykyisten työpaikkojen turvaamiseen. Suomeksi tämä kai merkitsee sitä, että mitä suurempi on palkankorotus niin sitä enemmän syntyy uusia työpaikkoja ja vanhat varmistuvat!

Aivan päinvastaista oppia sai Povari kuulla, kun Pohjolan ekonomistit pitivät elokuun lopulla kokousta. Siellä tähdenneittiin työllistämiskynnyksen alentamista avaimena uuteen työllisyyteen.

Siteeraan Pohjolan ehkä tunnetuinta ekonomistia, ruotsalaista kansantaloustieteen professoria **Asser Lindbeckiä**: "Etsittäessä ratkaisua Pohjoismaiden syvään taantumaa ja työttömyyteen katset kohdistuvat koko työmarkkinajärjestelmään. Nykyiset työllisyyslait, jotka ovat luotu vakaan talouden aikana, eivät enää toimi tänä päivänä. Työllisyyslakeja on muutettava väljemmiksi ja solidaarisesta palkkapolitiikasta on luovuttava. Kun palkat 1980-luvulla kohosivat juuri solidaarisen palkkapolitiikan johdosta kaikissa ryhmissä keskimäärin 10 prosenttia vuodessa, muodostui nykyinen palkkataso niin korkeaksi, että erityisesti nuorten ja vähemmän koulutettujen on täysin mahdotonta saada töitä. Tiukka lainsäädäntö ei pelasta työpaikkoja, vaan ajaa yritykset konkurssiin."

Markka ja korot kestivät budjetin — kestävätkö ne tupon? Toivottavasti jyrä ei aja järjen yli.

Taloustutkimuksen noin kuukausi sitten tekemän selvityksen mukaan 2/3 ansiotyössä käyvistä suomalaisista on sitä mieltä, että palkankorotuksiin on varaa vasta vuoden 1995 jälkeen. Gallupit ovat tietysti vain gallupeja, mutta kertovat sentään jotain tavallisen rivityöläisen realiteeteista; satoa voi korjata vasta kun kylvö on valmista.

Ps. Suomen Kuvalehden numerossa 21 (28.5.1993) oli vuorineuvos **Casimir Ehrnroothin** kirjoitus "Mikä on lama-ajan palkkasolidaarisuus?" Ajankohtainen ja mielenkiintoinen mielipide laajempaan pohditteluun.

10.9.1993

Ympäristöhygieenikko Erkki Haarton mukaan koekompostointi Saksanahon kaatopaikalla on onnistunut hyvin. Saatu multa sopii hyvin kasvuvalustaksi erilaisille kasveille kaatopaikan maisemoinnissa.

Kompostointi- ja tuhkanlajityskenttä otetaan käyttöön

Saksanahon kaatopaikan vanhan osan vieressä, ns. lautavaraston takana olevalla noin 10 000 m²:n kokoisella kentällä aloitetaan kompostointi vielä tämän syksyn aikana. Vastaavan kokoinen tuhkanlajityskenttä on perustettu Myllyhuokoon, jonne alkaa tuhkanlajityksen niin ikään tänä syksynä. Kompostoinnille ja tuhkanlajitykselle saatiin syyskuussa Kymen lääninhallituksen hyväksyntä.

SAKSANAHOON kaatopaikalla aloitettiin viime talvena koekompostointi, jonka tulokset ovat hyvät. Pääosa kokeiluun tarkoitettua kuituliettestä ja kuorijätteestä on kompostoitunut ja osassa on prosessi vielä meneillään.

Varsinainen kompostointi aloitetaan kaatopaikan vieressä sijaitsevalla kentällä. Tälle kompostointikentälle mahtuu kompostoitavaa kuorijätettä ja kuitulietettä 10 000 — 15 000 kuutiometriä vuodessa. Syntyneet kompostimulta

käytetään Saksanahon kaatopaikan maisemoinnissa.

Kompostointikenttä hyvä sellaisenaan

Ympäristöhygieenikko **Erkki Haarto** selvittää, että kompostointikentän perustaminen ei vaadi lisäinvestointeja. Kompostoinnissa ei synny haitallisia aineita. "Kenttä on hyvä sellaisenaan, sillä veden virtaamasuunnat ovat kaatopaikan nykyisiin reunaojiin ja kompostoinnin mahdollisesti aiheuttamia vuotovesiä voidaan valvoa kuten tähänkin asti."

Kompostoinnin onnistuminen edellyttää jatkuvaa aumojen sisälämpötilan tarkkailua, sillä kompostoituminen vaatii 50—60 asteen lämpötilaa. Jotta kompostoinnin tarvitsemia happea olisi riittävästi, on aumaa käännettävä säännöllisesti, millä vältetään myös hajuhaitat. Kääntämistä huolehtii ulkopuolinen urakoitsija.

Kompostointikenttää voidaan käyttää vuoden 1995 loppuun asti kuten Saksanahon kaatopaikkaakin. Kaatopaikan täyttö- ja loppu-

maisemointisuunnitelman on tehnyt Insinööritoimisto Ristola.

Tuhka sopii metsänlannoitukseen

Myllyhuokoon perustetulle tuhkanlajityskentälle kuljetetaan tuhkaa vuodessa noin 1 000 m³. Tähän asti Kymen höyryvoimalaitoksella puunkuoren ja biolietteen poltossa syntyneitä tuhkaa on viety Saksanahon kaatopaikalle.

Puutuhka sopii parhaiten metsänlannoitukseen eikä sillä ole Metsätutkimuslaitoksen tutkimusten mukaan haitallisia vaikutuksia esimerkiksi metsämarjoihin.

"Kun tuhkaa käytetään pelto- lannoitukseen, on tiedettävä maan ravinnetilanne ja happamuusaste. Sitä voidaan käyttää myös viherrakentamiseen eli nurmikoiden kalkitsemiseen ja hivenravinnon parantamiseen", Erkki Haarto toteaa.

Tuhkanvarastoinnin alettua Myllyhuokossa on sitä mahdollisuus saada yksityiseen hyötykäyttöön.

Kymin paperintekijöiden kuulotutkimustiedot apuna älyohjelman teossa

Kymin Paperiteollisuudessa vuosien 1991—1992 aikana toteutetun meluvamma- tutkimuksen tuloksia käytetään hyväksi älyohjelman tekoon. Kun työterveyslaitoksen kehittämään tietokone-ohjelmaan syötetään tiedot henkilön terveydentilasta ja työolosuhteista, huomauttaa ohjelma mm. meluvammariskin kohoamisesta.

TYÖTERVEYSLAITOKSEN tutkimuksen mukaan ilmeisesti korkea verenspaine, iso ns. haitallisten kolesterolien määrä ja tupakointi ovat terveydentilaan liittyviä, kuulovammariskiä li-

säviä tekijöitä.

Tutkimuksen yhteydessä selvitettiin noin 400 kymiläisen melulle altistumistiedot ja kuuloa vaurioittavat tekijät.

Hienopaperilta tutkimukseen osallistui yli 200, Y-osastolta 80 ja päällystyslaitokselta noin 100 henkilöä. Sellutehdas rajattiin tutkimuksen ulkopuolelle.

Tutkimuksen tekijöiden mukaan Kymin mukanaolo tutkimuksessa on hyvin perusteltua. Yhtiöllä on ollut oma työterveyshuolto jo yli 100 vuoden ajan ja ensimmäiset melu- ja kuulonmittaukset taajuus- analyysiin tehtiin jo 1950-luvun alussa. Jokaisesta työntekijäs-

tä löytyy henkilökortti, josta selviää ammattihistoria. Useimpien yhtiöläisten terveystiedot ovat myös työterveyskeskuksessa.

Henkilökorttien tietojen täydentämiseksi työntekijät vastasivat Työterveyslaitoksen laatimaan ja Kymin työterveyshuollon muokkaamaan kyselyyn. Suuntaa-antavia tuloksia työterveyslaitoksen työympäristön fysiikan osasto arvelee saavansa vuonna 1994.

Kymin Paperiteollisuus Oy:n tehtailla altistuu melulle yli 1 000 henkilöä. Tutkimuksiin heistä seuloutuu epäillyn kuulon heikkenemisen vuoksi vuosittain kymmenkunta henkilöä.

Ensimmäiset niput Keiteleen kanavan kautta Voikkaalle

Keiteleen kanavassa päästiin aloittamaan uitto syyskuun alussa. Leppävedeltä Päijän- teeseen matkaavat ensimmäiset uittopuuniput ohittivat kanavan eteläisimmän sulun Vaajakoskella Jyväskylän maalaiskunnassa 9. syyskuuta.

PÄIVÄOLI Keitele-Päijänne- vesistöalueen uiton kannalta muutenkin merkittävä, sillä silloin allekirjoitettiin Savo-Karjalan ja Kymin Uittoyhdistysten fuusiosopimus sekä hyväksyttiin uuden Järvi-Suomen Uittoyhdistyksen ohjesääntö. Lisäksi vesistöalueella päätettiin aloittaa puun aluskuljetus ensi kesänä.

Kymin Uittoyhdistyksen uittopäällikkö **Timo Järvelän** ja Kymmene Oy:n Kuusankosken tehtaiden puuhuolosta vastaavan hankintajohtaja **Pentti Solinin** mukaan uitto on käynnistynyt hyvin teknisesti vaikeassa väylässä.

Ensimmäiset kanavan läpi uitetut hiomopuuniput saapuivat Voikkaan tehtaalle 19. syyskuuta. Keiteleen kanavassa tänä syksynä kuljetettu ensimmäinen uittoerä oli noin 20 000 kuutiometriä. Tavoitteena on, että kanavan kautta uitetaan tämän vuoden aikana puuta yhteensä 50 000 kuutiometriä. Ensi vuonna Keiteleeltä Päijänteelle on tarkoitus uittaa yli 300 000 kuutiometriä.

Puunuitossa on mahdollista saavuttaa jo ensi vuonna huomattavat kuljetussäästöt, jotka esimerkiksi Kymmene Oy:n Kuusankosken tehtaiden osalta ovat useita miljoonia markkoja.

Uuden kanavan valmistumisen myötä jäi viimeiset 30 vuotta uitoissa Suolahti-Jyväskylä välillä käytetty ylärautakanava tarpeettomaksi, mikä alentaa suoranaisia uittokustannuksia. Tämän lisäksi kanava pidentää uittokautta, mikä mahdollistaa määrien kasvamisen. Kustannustason laskuun vaikuttaa niin ikään Kymin ja Savo-Karjalan Uittoyhdistysten fuusioituminen.

“Mitä enemmän uittoon saatisiin puuta sitä halvempaa se olisi. Uitossa kiinteät yksikkökustannukset pienenevät voimakkaasti suhteessa kasvavaan uittomäärään”, Järvelä kertoo.

Uittopuun määrää on viime vuosina pienentänyt keskustelu puun laadun heikentymisestä sen vedessä oloaikana. Tutkimustulokset ja käytännön kokemukset kuitenkin osoittavat, että uitto ei vaikuta hiomopuun laatuun. Uusi kanava mahdollistaa entistä nopeamman uiton, joka varmistaa puun laadun säilymisen hyvänä.

Keiteleen kanavan vesitie on 47,7 kilometriä pitkä. Se yhdistää Keiteleen ja Päijänteen, tasoittaa viiden sulun avulla niiden välisen 21 metrin korkeuseron sekä avaa vesiyhteyden lähes 450 kilometrin matkalle Kuusankoskelta Pielaveden perukoille.

Kuusankoskelle uittopuuta noin 200 000 m³

Voikkaalle ja Kuusanniemeen uitetavan puun määrä pysyy viime vuoden tasolla, noin 200 000 kuutiometrissä. Voikkaan tehtaan osuus määrästä on noin 160 000 m³ ja Kuusanniemen 40 000 m³. Tähän mennessä on uitettu noin 150 000 m³.

Kuusanniemen itäkärjessä, Rapakosken yläpuolella heinäkuussa käyttöön otettu nipunnostolaituri on lyhentänyt huomattavasti uittopuun maakuljetusta tehtaalle. Aiemmin uittopuu kuljettiin Kuusanniemen sellutehtaalle autoilla Pyhäjärven Metelinniementä.

Uittokausi alkoi toukokuun 10. päivä ja se kestää jäiden tuloon asti.

Proomut tulevat

Kymin Uittoyhdistyksen hallituksen tekemän päätöksen mukaisesti tulee Järvi-Suomen Uittoyhdistys aloittamaan Pielavesi-Keitele-jär-

Kuva: Pentti Solin

vialtailla puun aluskuljetukset proomukalustolla ensi kesänä. Kuljetukset tapahtuvat kahdella proomulla ja yhdellä työntöaluksella. Aluskuljetuksia ei ole tällä vesistöalueella aikaisemmin käytetty.

Hankintajohtaja Solinin mukaan proomukuljetuksen mahdollisuus on erityisesti sahojen tarvitseman mäntytykin kannalta tärkeä. Proomuilla kuljetettava puu säilyttää sahojen vaatiman laatutason. Niillä saadaan myös lisäaikaa vesistöjen kautta tapahtuvalle puunkuljetukselle.

“Yhteen proomuun mahtuu noin 400 kuutiometriä puuta. Mikäli aluskuljetus käynnistyy hyvin, on proomujen määrää tarkoitus lisätä kahdella 35-metrillä proomulla,

jolloin päästään jo 1 500—2 000 kuution kuljetusmääriin. Tämä vastaa jo ns. Eurooppa-proomun vetoa, ja jota ajatellen myös Keiteleen kanavan sulut on rakennettu”, Timo Järvelä selvittää.

Eri kuljetusmuotoja vertailtaessa on aluskuljetus osoittautunut uiton jälkeen edullisimmaksi tavaksi kuljettaa puuta pitkällä matkalla.

Fuusiosopimus allekirjoitettu

Savo-Karjalan ja Kymin Uittoyhdistyksen fuusiosopimus allekirjoitettiin 9. syyskuuta. Yhdistetyn uittoyhdistyksen nimeksi tuli Järvi-Suomen Uittoyhdistys. Toimintansa

Ensimmäiset uittopuuniput ohittivat Vaajakosken sulun 9. syyskuuta. Keiteleen kanavassa tänä syksynä kuljetettu ensimmäinen uittoerä oli noin 20 000 m³.

uusi uittoyhdistys aloittaa 1.12.1993, ja sen kotipaikkana on Mikkeli.

Uittoyhdistyksen palveluksessa tulee olemaan noin 15 toimihenkilöä ja varsinaisena uittoaikana reilut 100 työntekijää, johon määrään sisältyvät yksityiset urakoitsijat. Järvi-Suomen Uittoyhdistyksen uittopäällikkönä jatkaa Kymin Uittoyhdistyksen nykyinen uittopäällikkö Timo Järvelä.

Kymin höyryn sähkösuodin käyttöön joulukuussa

Sähkösuotimen rakentaminen Kymin höyryvoimalaitoksella etenee aikataulussa. Rakennusliike P. Tuovinen Oy teki suotimen betoniperustukset kesällä ja korialainen Normek Oy rakensi sen jälkeen suotimen kannatusjalustan ja portaat.

TÄLLÄ HETKELLÄ vuorossa ovat asennukset. Suodinprojekti työllistää noin 20 henkilöä. Päälaite-toimittaja ABB Fläktin palveluksessa on 4 henkilöä ja elementtien asennuksesta vastaavan aliurakoitsijan Pointo Oy:n palveluksessa 17 henkilöä.

Sähkösuodin otetaan käyttöön joulukuussa. Pölynerotusasteen nouseminen 99,6 prosenttiin vähentää pölyn määrää nykyisestä 130 tonnista yli 100:lla tonnilla.

Kymi kehittämässä instrumentoinnin kenttäväylää

Sellu- ja paperitehtailla on eri toimintoihin liitettyä tuhansittain instrumentointilaitteita, joista jokainen yhdistetään valvomoihin erillisellä kaapelilla. Esimerkiksi nykykäsien paperitehtaan prosessiohjaus edellyttää noin 60 000 kytkentäpistettä.

OHJAUSJÄRJESTELMIEN laajentuessa informaation välitystarve kasvaa entisestään. Suunnittelu-, asennus ja käyttöönnototyöt lisääntyvät. Samalla kasvavat vierheriskit ja kustannukset.

Prosessiautomaatioon ollaan kuitenkin kehittämässä uutta ratkaisua, jossa kenttälaitteet kytketään kaksijohtimiseen väyläkaapeliin. Tämän on tehnyt mahdolliseksi mm. mittalaitteiden kehittyminen.

Uudentyyppiset älykkäät kenttälaitteet kykenevät sekä lukemaan laitteiden ja valvomon signaalit, muokkaamaan ne sopivaan muotoon, lähettämään vuorotellen sa-

nomansa digitaaliseen ohjausjärjestelmään ja edelleen valvomoon tai toimilaitteille.

Dignostiikkaan ja ennakkohuoltoon voitaneen tulevaisuudessa luoda tehokkaita menetelmiä, koska kenttälaitteissa on älykkyyttä ja muistitilaa.

Oululainen kehittämiskeskus POHTO kehittää yhteistyössä teollisuuden, Oulun yliopiston ja laite-toimittajien kanssa tätä uutta kenttäväyläteknikkaa. Yksi hankkeeseen osallistuvista teollisuusyrityksistä on Kymin Paperiteollisuus Oy.

Kenttäväyläratkaisu tulee säästämään merkittävästi instrumentoinnin suunnittelu-, käyttöönnotto- ja kaapelointikustannuksia. Myös ylläpitokustannukset pienenevät.

Kenttäväylän kehittäminen on osa kansainvälistä yhteistyötä. Englannissa oleva pilot-laitteisto on kemiallisessa prosessissa ja Saksassa voimalaitosympäristössä. Suomen kenttäväylähanke läh-

tee pääosin metsäteollisuuden tarpeista. Projektilla on kolme testiprossia: Oulun yliopistossa, POHTO:n koulutusprosessissa ja Kymin Paperiteollisuus Oy:n Kuusanniemen sellutehtaalla.

Kymillä kokeillaan eräitä teollisuusympäristöön soveltuvia kenttälaiteversioita teollisuusolosuhteissa.

“Kymi ei sijoita hankkeeseen rahaa, vaan koekenttäväylä on tarkoitus rakentaa kesällä 1994 liitettäväksi myöhemmin mäntylinjan happivalkausvaiheen ohjausjärjestelmään”, toteaa automaatiotoimintojen päällikkö **Martti Sanaksen-aho**. Hän toimii koekenttäväyläprojektissa yhdyshenkilönä koko Kymmene-konsernin puitteissa.

Sanaksenahon mukaan koekenttäväyläkaapeli tulee olemaan muutamia satoja metrejä pitkä ja siihen kytketään saatavilla olevia kenttäväylälaitteita.

“Väyläkaapeli vedetään selluteh **Jatkuu sivulla 8.**

Ari Jattu ennustaa kannattavuuden paranevan hitaasti seuraavien vuosien aikana.

UUSI TALOUSJOHTAJA ARI JATTU:

Taloustietoa koko henkilöstölle

“Kymin kirjanpidon, rahoitus- ja veroasioiden sekä sisäisen laskennan taso on perinteisesti ollut korkea. Tästä ansaitsevat parhaat kiitokset kaikki niin nykyiset kuin aikaisemminkin yhtiön taloushallinnossa työskennelleet. Täältä tukevalta perustalta on hyvä ponnistaa kohti uusia haasteita”, arvioi Kymin uusi talousjohtaja Ari Jattu.

KOKO HENKILÖSTÖN taloustiedon lisääminen on yksi suurimmista haasteista. Taloushallinnon pitää pystyä tuottamaan ajankohtaista, oleellista ja ymmärrettävää tietoa yrityksen talouteen vaikuttavista tekijöistä yritysjohdolle sekä koko henkilöstölle. Tiedottamista on hänen mukaansa lisättävä, samoin koulutusta, jotta kaikilla olisi edellytykset hyödyntää annettavaa tietoa.

Tässä työssä on jo päästy alkuun. Uutiskymin välityksellä on kerrottu talousasioista, henkilöstölle on järjestetty taloustietoseminaareja ja keuhalla annettiin ensimmäisen kerran koko henkilöstölle tietois-ku viime vuoden tuloksesta ja kuluvan vuoden näkymistä.

“Työtehtävänä tämä on päättämätön projekti, joka vaatii paljon resursseja. Jotain voisi aina tehdä paremmin ja esimerkiksi taloustiedon kansanomaistamisessa on runsaasti töitä. Sen takia talousasioista tiedottaminen on suuri haaste meille talousihmisille”, Ari Jattu kertoo.

Kymille ollaan parhaillaan perustamassa taloustiedottamisen ja -koulutuksen suunnitteluryhmää, jossa on kaikkien henkilöstöryhmien edustus. Ryhmä tulee olemaan keskeinen foorumi taloustiedotuksen kehittämisessä.

Uudistushankkeisiin kuuluu myös raportointi: sisältö sekä raportointivälineet uudistetaan ja tiedonsaajien määrää laajennetaan.

Toimintanalyysi on myös käynnistymässä. Diplomityönä luodaan kaikille Kymin toimintoille taloudelliset mittarit. Näin saadaan perusta toimintojen ohjaamiselle ja pystytään seuraamaan niiden tehokkuutta ja suorituskykyä.

Liian optimistinen kuva

Julkisuudessa on Ari Jattun mielestä annettu aivan liian optimistinen kuva Suomen paperiteollisuuden tilasta. Käyntiasteet ja tuotantomäärät ovat nousseet, mutta samaan aikaan useiden tuotteiden valuuttahinnat ovat edelleen laske- neet.

Eri paperilajien välillä on isoja eroja, esimerkiksi hienopaperia

valmistavilla tehtailla menee huonosti, niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa. Huolimatta markkan arvon heikkenemisestä hienopaperista saatava markkamääräinen hinta on edelleen riittämätön - joskin hieman korkeampi kuin viime vuonna. Tappiot ovat pienemmät kuin kaikkein synkimpänä vuonna 1992, mutta miinuksella ollaan edelleen.

“Tappiot ovat kuitenkin pienemässä ja olemme hitaasti menossa kohti parempaa. Lähiaikoina ei kuitenkaan näytä olevan odotettavissa kovin nopeaa kannattavuuden paranemista, koska päämarkkina-alueilla, ehkä Englantia lukuunottamatta, taloudellinen kasvu on lähes olematon.

Uskon, että vasta muutaman vuoden kuluttua pääsemme tasolle, jolla paperin myyntitulot riittävät kattamaan kaikki toiminnasta aiheutuvat kustannukset. Sen jälkeen tulemme tarvitsemaan useita voitollisia vuosia, jotta ylisuuret velat voidaan palauttaa normaalille tasolle ja tuotantolaitteiston välttämättömät korvaus- ja kehitys-investoinnit pystytään toteuttamaan. Laman vaurioiden korjaamiseksi tarvitaan malttia kaikilta osapuolilta vielä monien vuosien ajan”, Ari Jattu tuumii.

Talousjohtajana hän aloittaa lokakuun alussa. Ari Jattu on 34-vuotias ja kertoo rakkaimmiksi harrastuksikseen tenniksen ja syksyllä sienestyksen.

Paperimies kulttuurihistorian pyörteissä

Kuusankosken kaltaisen teollisuupaikkakunnan elämänpääri oli aikaisemmin hyvin pitkälle paikakunnalla toimivan yhtiön määräämä. Nykyisin yhtiö ei osallistu samalla tavoin elämän järjestelyyn. Pitkän tradition takia rooli ei kuitenkaan ole muuttunut niin paljon kuin päällisin puolin tarkasteltuna näyttää — se on vain tullut etäisemmäksi.

NÄIN ARVIOI Turun yliopiston kulttuurihistorian va. apulaisprofessori **Kari Immonen**. Hän tekee parhaillaan Suomen historia-hankkeeseen liittyvää radio-ohjelmaa, jota varten hän tutkii teknologian kehittymisen vaikutusta työn organisoitumiseen ja muuttumiseen. Esimerkkinä hän käyttää voikkaalaisten paperimiesten ammattinimikkeiden muuttumista.

“Tehtaan rooli paperiteollisuuden syntyvaiheissa oli hyvin keskeinen: yhtiö mm. vastasi koululaitoksesta, hoiti sosiaalipolitiikan ja maksoi avustuksia. Tätä kautta yritys pyrki sitomaan työntekijät itseensä ja takaamaan työntekijöi-

den hyvinvoinnin, jotta nämä pystyivät suorittamaan työnsä. Omat jännitteensä, jotka myös rikastuttivat kulttuuria, toi työntekijöiden poliittiseen järjestäytymiseen tähtäävä toiminta”, Immonen arvioi.

Hän jakaa teollisuuden kehityksen kolmeen vaiheeseen. Ensimmäinen, esivaihe ajoittuu I maailmansotaa edeltävään aikaan. Tällöin teknologia oli kehittymätöntä ja teollisuus oli voimakkaasti työvaltaista ja ammattinimikkeitä oli paljon.

Maa-ilmansotien välinen aika on kypsän paperiteollisuuden teknologian kautta. Perusteknologia oli kehittynyt ja ammattikuvat olivat vakiintuneet. Töiden luonne säilyi aika yhtenäisenä aina 1960-luvulle asti.

Atk toi mukanaan muutoksen ja loi uudenlaisen paperitehtaan, jossa työt järjestäytyivät uudella tavalla. Tällöin erikoisesti miehiseen kulttuuriin liittyvä työn fyysisyyden illusio katosi.

Kari Immonen pyrkii selvittämään ammattinimikkeiden muuttumisen kautta tätä kehitystä ja sitä, miten muutos heijastui elä-

mään ja tehtaan sisäiseen hierarkiaan.

Yhtiön roolin muuttuminen ja vaikutuksen väheneminen on hänen mielestään osittain näköharha. Esimerkiksi tuotannon aputoimintoja on siirretty ulkopuolisille, millä on selvä vaikutus pienteollisuuden kasvuun ja yhtiön vaikutus näkyy edelleen.

Avoimen yliopiston kurssi

Radio-ohjelma liittyy Turun yliopiston kulttuurihistorian laitoksen laajaan etäopiskelujärjestelmään, joka toimii kansan ja kansalaisopistojen kautta. Avoimessa yliopistossa on tähän asti pystynyt suorittamaan approbatur-arvosanan. Ensi vuonna voi aloittaa myös kulttuurihistorian cum laude -tason opiskelun.

“Olemme tehneet paljon oppimateriaalia. Viime talvena kurssiin liittyi kuuden ohjelman radiosarja ja tänä vuonna tehdään uusi sarja. Pyrimme tutkimaan Suomen kulttuurihistoriaa ihmisten elämän

Kymin eläkkeelle jäänyt arkistopäällikkö Gustav Danielsson (vas.) esitteli voikkaalaisten ammattinimikearkistoa Kari Immoselle.

kautta. Voikkaalaisen paperimiehen ohella kohteena on mm. pitkän matkan juoksija, poromies ja kirkkoherra”, Immonen selventää.

Voikkaan paperimiehestä kertova radio-ohjelma esitetään 2.12. klo 19.00 Ylen ykkösessä.

Immonen itse on syntyperäinen voikkaalainen. “Vaikka en itse ole ollut päiväakkään töissä tehtaassa, tehdasyhteisö on se ympäristö, jossa vietin elämäni varhaisvaiheet ja se on vaikuttanut selvästi omaan ajattelutapaani.”

MARKKU KANSIKAS:

inustusrahaa' olle?

pisteosuus palkiosummasta. Tällaista koko osaston käyttöön tulevaa kannustusrahaa voitaisiin käyttää esimerkiksi opintoretkiin tai vapaa-ajan toimintaan.

”Sen jälkeen kun aloite on tehty ja hyväksytty, sitä tulevat todennäköisesti käyttämään kaikki samaa työtehtävää hoitavat. Koko osaston pieni palkitseminen lisääisi yhteishenkeä ja hyvää mieltä sekä saattaisi muuttaa kielteisiä asenteita.”

Hän toivoo lisäksi, että aloitteiden käsittelyaikaa toimikunnissa voitaisiin nopeuttaa. Itse hän kertoo odottaneensa päätöstä viimeksi palkitusta aloitteestaan muutaman vuoden. Tällä hetkellä energiantuotannon aloitetoimikunnassa on käsiteltävänä kaksi Kansikkaan tekemää aloite-ehdotusta.

Yksi Markku Kansikkaan aloitteista koski soodakattilan nuohouksen logiikkaa. Hänen esittämänsä muutoksen ansiosta saadaan säästöä höyryn kulutuksessa sekä vähennetään kattilan pesuntarvetta.

VUOTTA:

ve kasvaa

Pekka Tujusen mukaan vaatimukset ovat muuttuneet ja nykyiset ajotavat sekä tekniikka asettavat myös työntekijöille suuremmat vaatimukset kuin ennen.

luun liittyvät kurssit järjestää Metsko. Lisäksi tutkintoon tarvitaan itseopiskelua ja tentit. Ammattitutkinnon suorittaminen kestää 2-3 vuotta. Sen jälkeen on mahdollisuus jatkaa välitasolle ja lopulta ylempään ammattitutkintoon.

”Tavoitteena on, että tutkinnon suorittaneille muodostuisi mahdollisimman täydellinen kuva paperin tuotannosta. Ei pelkästään teko-prosessista, vaan myös välineistä, joilla tuote valmistetaan”, Tujunen arvioi.

Pekka Tujunen tuli Voikkaan teh-

taalle töihin vuonna 1959 putsari-pojaksi. 16 täytettyään hän pääsi prässipojaksi. Vuoteen 1970 asti hän oli paperikoneella eri vakansseilla silinterimeheksi asti. Teknisen koulun suorittettuaan Tujunen nimitettiin hiomon vuoromestariksi ja 1986 hän siirtyi PK 18:n vuoromestariksi. PK 18:n päivämestari hänestä tuli vuonna 1990 ja paperitehtaan päivämestari 1992.

Pekka Tujunen täyttää 50 vuotta 17.10. Voikkaan mestarikerholla on klo 12-17 kahvit ja kakkutarjoilu.

Kymin Paperiteollisuus Oy Organisaatio 1.10.1993

Kymin Paperiteollisuus Oy:n uudessa organisaatiossa sijoitetaan lukumääräisesti ja taidollisesti oikein mitoitettut henkilöstöresurssit oikeisiin paikkoihin.

Yhtiön johtajisto korvataan pienemmällä johtoryhmällä, jonka päätehtävä on strateginen ja taktinen suunnittelu.

Organisaatiotasoa vähennetään. Tuotannossa pyritään toimitusjohtajasta, tehtaanjohtajista, tuotantopäälliköistä, vuoromestareista ja työryhmistä koostuviin organisaatiotasoihin sitä mukaan kun löydetään sopivia henkilöratkaisuja.

Tuotantopäällikön johdolla toimivaan työryhmään kuuluvat pääsääntöisesti käyttöinsinööri, asiakaspalveluinsinööri ja vuoromestarit.

Organisaatiota voidaan muuttaa uusien tarpeiden ilmaantuessa. Koulutuksellisista syistä ja henkilöstön kannustamiseksi uusiin ratkaisuihin otetaan tavoitteeksi tehtävien kierto.

Eri henkilöiden arvostus ei pääsääntöisesti määräydy

organisatorisen aseman perusteella, vaan siitä, miten hyvin asianomaiset hoitavat heille annettuja tehtäviä.

Tällaisia erityisellä asiantuntemuksella hoidettavia toimintoja, joista vastaavat eivät kuitenkaan kuulu johtoryhmään ovat mm. suojele ja viestintä.

Suojelussa on tavoitteena saavuttaa taso, joka oleellisesti vähentää henkilövahinkoja ja poistaa kuolemantapaukset.

Jo nyt korkealuokkaisesti hoidetun viestinnän avulla pyritään löytämään entistä paremmat tavat organisaation sisäisiin viestintätarpeisiin.

Nyt julkistettava organisaatio ei ole kaikilta osin tavoitteiden mukainen, mutta pyrkimyksenä on saavuttaa tärkeimmät tavoitteet ennen kesää 1994. Useiden vakanssien kohdalle määritellään matriisimuotoinen yhteydenpitomalli.

Pehr-Eric Pätt
Toimitusjohtaja

luokiteltavia kemikaaleja, mutta painehieman mukana tuli rikki-dioksidisäiliö, joka aiheuttaa oman turvallisuusriskinsä. Tämän takia myös johtokeskus on siirretty uusiin tiloihin: Voikkaan tehtaan väestönsuojan yhteyteen on louhittu johtokeskusta varten lähes 80 neliön tila, jota voidaan käyttää myös poikkeusoloissa.

Motivointi tärkeää

Yksi tärkeimmistä haasteista Kääriäisen mielestä on palokuntalaisten koulutus- ja motivaatiotason pitäminen mahdollisimman korkealla. ”Palokunnan kalusto on suhteellisen hyvällä tasolla, mutta huolenaiheena on toinen sammutusautoista. Tämän 33-vuotiaan autovanhuksen tilalle tarvitsimme

on suorittanut tulityökortin ja määrää lisääntyy koko ajan. Ensi vuonna vakuutusyhtiöt tulevat vaatimaan tulityökortin tulitöitä tekeville henkilöiltä.

Jouko Kääriäinen liittyi Voikkaan tehdaspalokuntaan vuonna 1965. Kolmanneksi palomestariksi hänet nimitettiin vuonna 1974, toiseksi palomestariksi 1978 ja ensimmäiseksi palomestariksi 1986. Palopäällikkö hänestä tuli vuoden 1990 alussa, kun Kymin ja Voikkaan tehdaspalokunnat eriytettiin. Päätoimisena palopäällikkönä hän on ollut elokuusta 1990 lähtien. Siviiliammattiltaan Jouko Kääriäinen oli kunnossapidon työnjohtaja PK 18:lla.

Hän täyttää 50 vuotta 27.10., jolloin kahvipannu on kuumana kotona Villentie 5:ssä Voikkaalla klo 12-16.

on pöly, nopea palokoneena on kovat pölyttömyysvaatimukset. Ajettavuus on toinen vaatimus. Paperin on kestävä painokoneessa. Esimerkiksi sanomalehti painetaan parissa tunnissa ja aikataulu ei kestä katkoista aiheutuvia myöhästymisiä”, Tujunen tuumii.

Voikkaalla on lisätty Metskon, Metsäteollisuuden koulutuskeskukseen käyttöä koulutuksessa. Kurssien asiantuntijat ja luennoitsijat saadaan yleensä metsäteollisuusyhtiöiden eri tehtailta. Työhönopastuskursseja järjestetään yhdessä Kymin kanssa teollisuusoppilaitoksessa.

Ammattitutkinnolla pätevyyttä

Kymmenen voikkaalaista on aloittanut paperiteollisuuden ammattitutkinnon suorittamisen. Opiske-

Ari Jattu ennustaa kannattavuuden paranevuosien aikana.

KOKO HENKILÖSTÖN taloustiedon lisääminen on yksi suurimmista haasteista. Taloushallinnon pitää pystyä tuottamaan ajankohtaista, oleellista ja ymmärrettävää tietoa yrityksen talouteen vaikuttavista tekijöistä yritysjohdolle sekä koko henkilöstölle. Tiedottamista on hänen mukaansa lisättävä, samoin koulutusta, jotta kaikilla olisi edellytykset hyödyntää annettavaa tietoa.

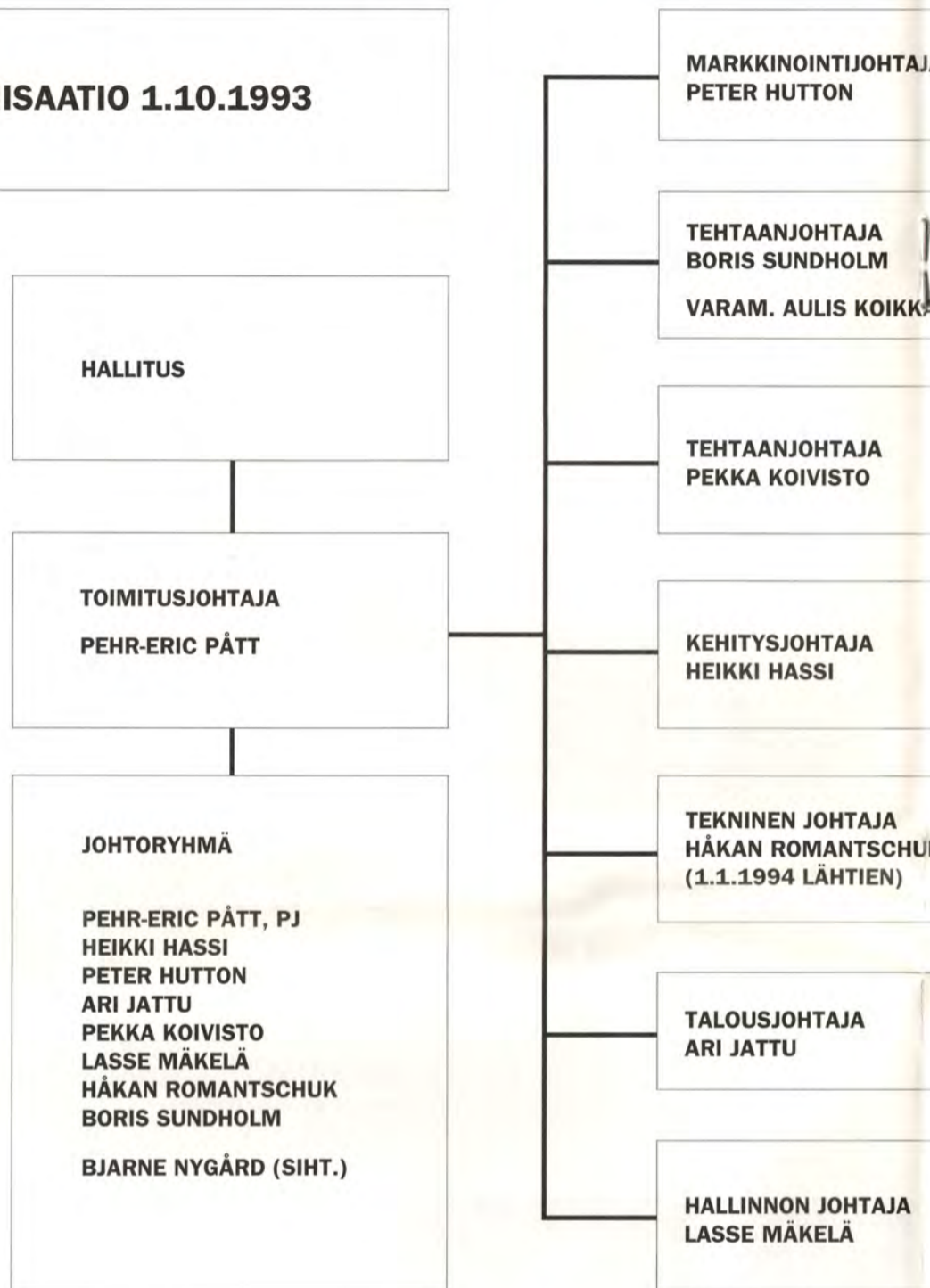
Tässä työssä on jo päästy alkuun. Uutiskymin välityksellä on kerrottu talousasioista, henkilöstölle on järjestetty taloustietoseminaareja ja keväällä annettiin ensimmäisen kerran koko henkilöstölle tietoisuuskurssi viime vuoden tuloksesta ja kuluvan vuoden näkymistä.

“Työtehtävien määrän lisääminen on yksi suurimmista haasteista. Taloushallinnon pitää pystyä tuottamaan ajankohtaista, oleellista ja ymmärrettävää tietoa yrityksen talouteen vaikuttavista tekijöistä yritysjohdolle sekä koko henkilöstölle. Tiedottamista on hänen mukaansa lisättävä, samoin koulutusta, jotta kaikilla olisi edellytykset hyödyntää annettavaa tietoa.”

Kymilästä on tullut koulutusta, josta on kerrottu edellisen kerran koko henkilöstölle tietoisuuskurssi viime vuoden tuloksesta ja kuluvan vuoden näkymistä.

Kymin Paperiteollisuus

ORGANISAATIO 1.10.1993

Paperimies k... pyö...

Kuusankosken kaltaisen teollisuupaikkakunnan elämäntyyli oli aikaisemmin hyvin pitkälle paikkakunnalla toimivan yhtiön määräämä. Nykyisin yhtiö ei osallistu samalla tavoin elämän järjestelyyn. Pitkän tradition takia rooli ei kuitenkaan ole muuttunut niin paljon kuin päällisin puolin tarkasteltuna näyttää — se on vain tullut etäisemmäksi.

NÄIN ARVIOI Turun yliopiston kulttuurihistorian va. apulaisprofessori **Kari Immonen**. Hän tekee parhaillaan Suomen historia-hankkeeseen liittyvää radio-ohjelmaa, jota varten hän tutkii teknologian kehittymisen vaikutusta työn organisoinnissa ja muuttumiseen. Esimerkkinä hän käyttää voikkaalaisten paperimiesten ammattinimikkeiden muuttumista.

“Tehtaan rooli paperiteollisuuden syntyvaiheissa oli hyvin keskeinen: yhtiö mm. vastasi koulutuksesta, hoiti sosiaalipolitiikan ja maksoi avustuksia. Tätä kautta yritys pyrki sitomaan työntekijät itseensä ja takaamaan työntekijöiden hyvinvointia.”

den hyvin työtävät suuret jännitteet olivat kovan poliittisen taustan seurauksena.

Hän ja kolme muuta tutkijaa ovat käynnistäneet tutkimuksen, joka selvittää, miten maailmansotien edeltävään aikaan. Tällöin teknologia oli kehittämätöntä ja teollisuus oli voimakkaasti työvoimasta ja ammattinimikkeistä riippuvainen.

Maa- ja metsätalouden välinen aika on kypsyn paperiteollisuuden teknologian kautta. Perusteknologia oli kehittynyt ja ammattikuvat olivat vakiintuneet. Työnteon luonne säilyi aikojen kuluessa aina 1960-luvulle asti.

Atk toi mukanaan muutoksen ja loi uudenlaisen paperitehtaan, jossa työt järjestettiin uudella tavalla. Tällöin erikoisesti miehisessä kulttuuriin liittyvä työn fyysisyyden illuusio katosi.

Kari Immonen pyrkii selvittämään ammattinimikkeiden muuttumisen kautta tätä kehitystä ja sitä, miten muutokset heijastuivat elämään.

Avoimen yliopiston kurssi

Radio-ohjelma liittyy Turun yliopiston kulttuurihistorian laitoksen laajaan etäopiskelujärjestelmään, joka toimii kansainvälisen kansalaisopistojen kautta. Avoimessa yliopistossa on tähän asti pystynyt suorittamaan approbatur-arvosanan. Ensi vuonna voi aloittaa myös kulttuurihistorian cum laude -tason opiskelun.

“Olemme tehneet paljon oppimateriaalia. Viime talvena kurssiin liittyi kuuden ohjelman radiosarja ja tänä vuonna tehdään uusi sarja. Pyrimme tutkimaan Suomen kulttuurihistoriaa ihmisten elämän

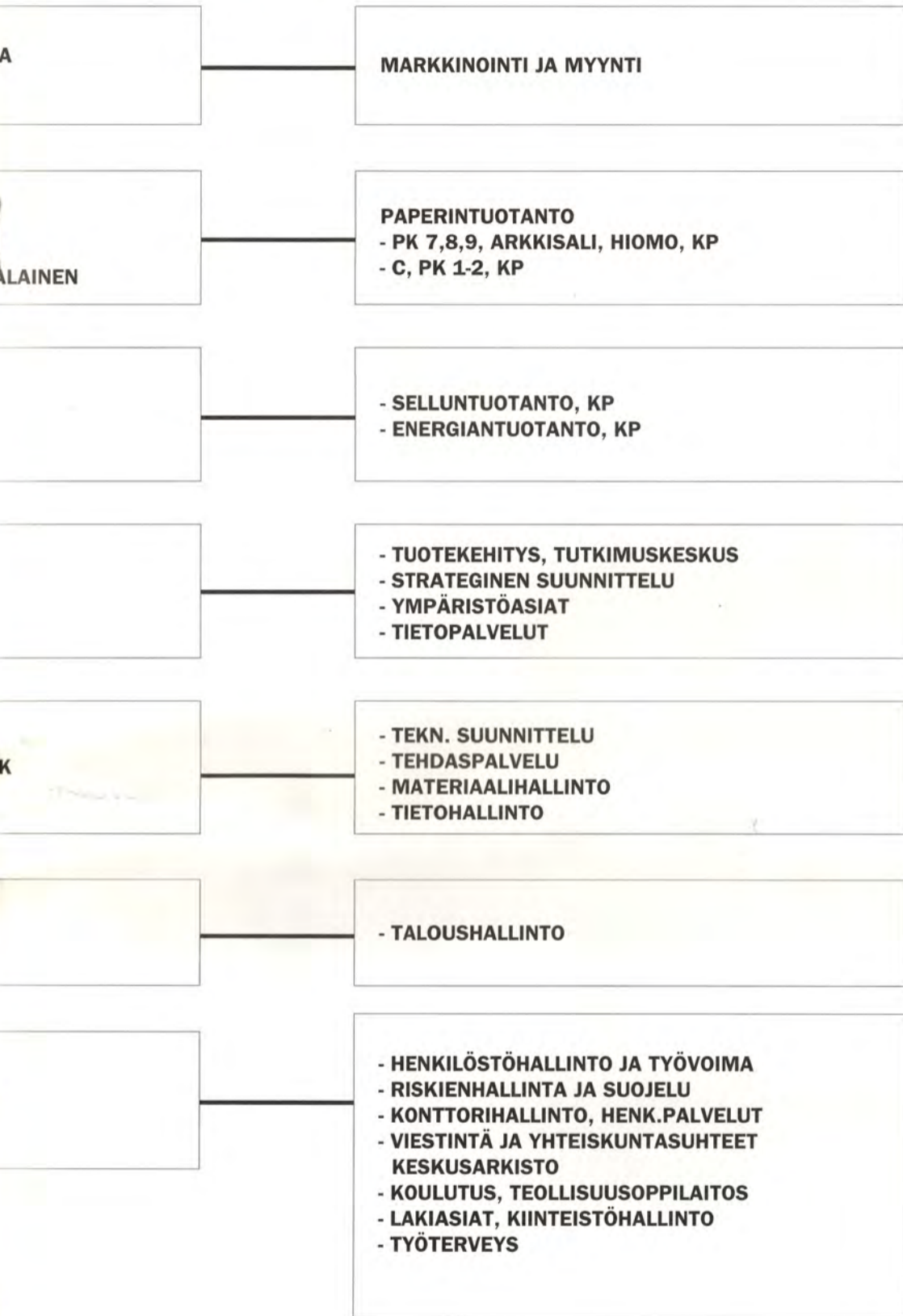

Kymin eläkkeelle jäänyt arkistopäällikkö Gustav Danielsson (vas.) esitteli voikkaalaisten ammattinimikearkistoa Kari Immoselle.

kautta. Voikkaalaisen paperimiehen ohella kohteena on mm. pitkän matkan juoksija, poromies ja kirkkoherra”, Immonen selvittää. Voikkaan paperimiehestä kertova radio-ohjelma esitetään 2.12. klo 19.00 Ylen ykkösessä.

Immonen itse on syntyperäinen voikkaalainen. “Vaikka en itse ole ollut päiväkään töissä tehtaassa, tehdasyhteisö on se ympäristö, jossa vietin elämäni varhaisvaiheet ja se on vaikuttanut selvästi omaan ajattelutapaani.”

uus Oy

luokiteltavia kemikaaleja, mutta painehieman mukana tuli rikki-dioksidisäiliö, joka aiheuttaa oman turvallisuusriskinsä. Tämän takia myös johtokeskus on siirretty uusiin tiloihin: Voikkaan tehtaan väestönsuojan yhteyteen on louhittu johtokeskusta varten lähes 80 neliön tila, jota voidaan käyttää myös poikkeusoloissa.

Motivointi tärkeää

Yksi tärkeimmistä haasteista Kääriäisen mielestä on palokuntalaisen koulutus- ja motivaatiotason pitäminen mahdollisimman korkealla. "Palokunnan kalusto on suhteellisen hyvällä tasolla, mutta huolenaiheena on toinen sammutusautoista. Tämän 33-vuotiaan autovanhuksen tilalle tarvitsimme

on suorittanut tulityökortin ja määrä lisäntyy koko ajan. Ensi vuonna vakuutusyhtiöt tulevat vaatimaan tulityökortin tulitöitä tekeviltä henkilöiltä.

Jouko Kääriäinen liittyi Voikkaan tehdaspalokuntaan vuonna 1965. Kolmanneksi palomestariksi hänet nimitettiin vuonna 1974, toiseksi palomestariksi 1978 ja ensimmäiseksi palomestariksi 1986. Palopäällikkö hänestä tuli vuoden 1990 alussa, kun Kymin ja Voikkaan tehdaspalokunnat eriyttiin. Päätoimisena palopäällikkönä hän on ollut elokuusta 1990 lähtien. Siviiliammattiltaan Jouko Kääriäinen oli kunnossapidon työnjohtaja PK 18:lla.

Hän täyttää 50 vuotta 27.10., jolloin kahvipannu on kuumana kotona Villentie 5:ssä Voikkaalla klo 12-16.

on pöly, nopeina palokoneina on kovat pölyttömyysvaatimukset. Ajettavuus on toinen vaatimus. Paperin on kestävä painokoneessa. Esimerkiksi sanomalehti painetaan parissa tunnissa ja aikataulu ei kestä katkoista aiheutuvia myöhästymisiä", Tujunen tuumii.

Voikkaalla on lisätty Metskon, Metsäteollisuuden koulutuskeskuksen käyttöä koulutuksessa. Kurssien asiantuntijat ja luennointisijat saadaan yleensä metsäteollisuusyhtiöiden eri tehtailta. Työhönopastuskursseja järjestetään yhdessä Kymin kanssa teollisuusoppilaitoksessa.

Ammattitutkinnolla pätevyyttä

Kymmenen voikkaalaista on aloittanut paperiteollisuuden ammattitutkinnon suorittamisen. Opiske-

MARKKU KANSIKAS:

'Kannustusrahaa' kelle?

pisteisuus palkkiosummasta. Tällaista koko osaston käyttöön tulevaa kannustusrahaa voitaisiin käyttää esimerkiksi opintoretkiin tai vapaa-ajan toimintaan.

"Sen jälkeen kun aloite on tehty ja hyväksytty, sitä tulevat todennäköisesti käyttämään kaikki samaa työtehtävää hoitavat. Koko osaston pieni palkitseminen lisää yhteishenkeä ja hyvää mieltä sekä saattaisi muuttaa kielteisiä asenteita."

Hän toivoo lisäksi, että aloitteiden käsittelyaikaa toimikunnissa voitaisiin nopeuttaa. Itse hän kertoo odottaneensa päätöstä viimeksi palkitusta aloitteestaan muutaman vuoden. Tällä hetkellä energiantuotannon aloitetoimikunnassa on käsiteltävänä kaksi Kansikkaan tekemää aloite-ehdotusta.

Yksi Markku Kansikkaan aloitteista koski soodakattilan nuohouksen logiikkaa. Hänen esittämänsä muutoksen ansiosta saadaan säästöä höyryn kulutuksessa sekä vähennetään kattilan pesuntarvetta.

VUOTTA:

ve kasvaa

Pekka Tujusen mukaan vaatimukset ovat muuttuneet ja nykyiset ajotavat sekä tekniikka asettavat myös työntekijöille suuremmat vaatimukset kuin ennen.

luun liittyvät kurssit järjestää Metsko. Lisäksi tutkintoon tarvitaan itseopiskelua ja tentit. Ammattitutkinnon suorittaminen kestää 2-3 vuotta. Sen jälkeen on mahdollisuus jatkaa välitasolle ja lopulta ylempään ammattitutkintoon.

"Tavoitteena on, että tutkinnon suorittaneille muodostuisi mahdollisimman täydellinen kuva paperin tuotannosta. Ei pelkästään teko-prosessista, vaan myös välineistä, joilla tuote valmistetaan", Tujunen arvioi.

Pekka Tujunen tuli Voikkaan teh-

taalle töihin vuonna 1959 putsari-poijaksi. 16 täytettyään hän pääsi prässipojaksi. Vuoteen 1970 asti hän oli paperikoneella eri vakansseilla silinterimieheksi asti. Teknisen koulun suorittettuaan Tujunen nimitettiin hiomon vuoromestariksi ja 1986 hän siirtyi PK 18:n vuoromestariksi. PK 18:n päivämestari hänestä tuli vuonna 1990 ja paperitehtaan päivämestari 1992.

Pekka Tujunen täyttää 50 vuotta 17.10. Voikkaan mestarikerholla on klo 12-17 kahvit ja kakkutarjoilu.

Ari Jattu ennustaa kannattavuuden paranevuosien aikana.

KOKO HENKILÖSTÖN taloustiedon lisääminen on yksi suurimmista haasteista. Taloushallinnon pitää pystyä tuottamaan ajankohtaista, oleellista ja ymmärrettävää tietoa yrityksen talouteen vaikuttavista tekijöistä yritysjohdolle sekä koko henkilöstölle. Tiedottamista on hänen mukaansa lisättävä, samoin koulutusta, jotta kaikilla olisi edellytykset hyödyntää annettavaa tietoa.

Tässä työssä on jo päästy alkuun. Uutiskymin välityksellä on kerrottu talousasioista, henkilöstölle on järjestetty taloustietoseminaareja ja keväällä annettiin ensimmäisen kerran koko henkilöstölle tietoisuutta viime vuoden tuloksesta ja kuluvan vuoden näkymistä.

“Työte mätön p resurseej paremmi tiedon k runsaasti oista tied te meille kertoo.

Kymill rustamas -koulutul jossa on mien ed maan ke tiedotuks

Uudist myös r raportoir tiedonsa

Paperimies k pyö

Kuusankosken kaltaisen teollisuupaikkakunnan elämäpiiri oli aikaisemmin hyvin pitkälle paikkakunnalla toimivan yhtiön määräämä. Nykyisin yhtiö ei osallistu samalla tavoin elämän järjestelyyn. Pitkän tradition takia rooli ei kuitenkaan ole muuttunut niin paljon kuin päällisin puolin tarkasteltuna näyttää — se on vain tullut etäisemmäksi.

NÄIN ARVIOI Turun yliopiston kulttuurihistorian va. apulaisprofessori **Kari Immonen**. Hän tekee parhaillaan Suomen historia -hankkeeseen liittyvää radio-ohjelmaa, jota varten hän tutkii teknologian kehittymisen vaikutusta työn organisoitumiseen ja muuttumiseen. Esimerkkinä hän käyttää voikkaalaisten paperimiesten ammattinimikkeiden muuttumista.

“Tehtaan rooli paperiteollisuuden syntyvaiheissa oli hyvin keskeinen: yhtiö mm. vastasi koululaitoksesta, hoiti sosiaalipolitiikan ja maksoi avustuksia. Tätä kautta yritys pyrki sitomaan työntekijät itseensä ja takaamaan työntekijöi-

den hyvin tyivät su jännitteet tuttavat k den polii tähtäävä oi.

Hän ja sen kolme... mäinen, esivaihe ajoittuu I maailmansotaa edeltävään aikaan. Tällöin teknologia oli kehittymätöntä ja teollisuus oli voimakkaasti työvaltaista ja ammattinimikkeitä oli paljon.

Maailmansotien välinen aika on kypsän paperiteollisuuden teknologian kautta. Perusteknologia oli kehittynyt ja ammattikuvat olivat vakiintuneet. Työiden luonne säilyi aika yhtenäisenä aina 1960-luvulle asti.

Atk toi mukanaan muutoksen ja loi uudenlaisen paperitehtaan, jossa työt järjestäytyvät uudella tavalla. Tällöin erikoisesti miehiseen kulttuuriin liittyvä työn fyysisyyden illuusio katosi.

Kari Immonen pyrkii selvittämään ammattinimikkeiden muuttumisen kautta tätä kehitystä ja sitä, miten muutos heijastui elä-

KYMIN PAPERITEOLLISUUS KYMMENE

den kasvuun ja yhtiön vaikutus näkyy edelleen.

Avoimen yliopiston kurssi

Radio-ohjelma liittyy Turun yliopiston kulttuurihistorian laitoksen laajaan etäopiskelu-järjestelmään, joka toimii kansan ja kansalaisopistojen kautta. Avoimessa yliopistossa on tähän asti pystynyt suorittamaan approbatur-arvosanan. Ensi vuonna voi aloittaa myös kulttuurihistorian cum laude -ta-soisen opiskelun.

“Olemme tehneet paljon oppimateriaalia. Viime talvena kurssiin liittyi kuuden ohjelman radiosarja ja tänä vuonna tehdään uusi sarja. Pyrimme tutkimaan Suomen kulttuurihistoriaa ihmisten elämän

Kymen eläkkeelle jäänyt arkistopäällikkö Gustav Danielsson (vas.) esitteli voikkaalaisten ammattinimikearkistoa Kari Immoselle.

kautta. Voikkaalaisen paperimiehen ohella kohteena on mm. pitkän matkan juoksija, poromies ja kirkkoherra”, Immonen selventää. Voikkaan paperimiehestä kertova radio-ohjelma esitetään 2.12. klo 19.00 Ylen ykkösessä.

Immonen itse on syntyperäinen voikkaalainen. “Vaikka en itse ole ollut päivääkään töissä tehtaassa, tehdasyhteisö on se ympäristö, jossa vietin elämäni varhaisvaiheet ja se on vaikuttanut selvästi omaan ajattelutapaani.”

JOUKO KÄÄRIÄINEN 50 VUOTTA:

“Palopäällikkö on suojelun sekatyömies”

“Parasta teollisuuspalopäällikön työssä on mahdollisuus palvella ja se, että voi saada ihmiset ajattelemaan sekä toimimaan turvallisesti. Näin pystymme vähentämään myös vahinkoja ja onnettomuuksia. Tavoitteena on, että ihmiset tuntisivat työpaikkansa turvallisiksi ja näkisivät, että heidän turvallisuuteensa ja suojeluun kiinnitetään huomiota.”

NÄIN ARVIOI Voikkaan tehdaspalokunnan päällikkö Jouko Kääriäinen työn kuvaansa. Itse hän pitää teollisuuspalopäällikköä suojelun sekatyömiehenä.

“Olemme parhaillaan tekemässä paloriskikartoitusta. Alkuvuoden aikana kävimme yhteistyössä Kuusankosken paloviranomaisten kanssa läpi paloriskikohteita ja tutkimme, mitä vaatimuksia ne asettavat. On tärkeää, että viranomaiset tuntevat kohteet, koska mahdollisessa suuronnettomuustilanteessa tämän kokoiselle tehtaalle tarvitaan suuret määrät miehiä sammutus- ja pelastustöihin”, Kääriäinen arvioi.

Myös öljyntorjuntasuunnitelmaa sekä kemikaaleista aiheutuvaan onnettomuusvaaran arviointia ollaan tekemässä ja sen pohjalta uusitaan suojeluohjeita tarpeen mukaan. Aiemmin Voikkaan paperitehtaalla ei ollut suuria määriä vaaralliseksi luokiteltavia kemikaaleja, mutta painehiomon mukana tuli rikidioksidisäiliö, joka aiheuttaa oman turvallisuusriskinsä. Tämän takia myös johtokeskus on siirretty uusiin tiloihin: Voikkaan tehtaalla väestönsuojan yhteyteen on louhittu johtokeskusta varten lähes 80 neliön tila, jota voidaan käyttää myös poikkeusoloissa.

Motivointi tärkeää

Yksi tärkeimmistä haasteista Kääriäisen mielestä on palokuntalaisten koulutus- ja motivaatiotason pitäminen mahdollisimman korkealla. “Palokunnan kalusto on suhteellisen hyvällä tasolla, mutta huolenaiheena on toinen sammutusautoista. Tämän 33-vuotiaan autovanhuksen tilalle tarvitsimme

välttämättä uuden sammutusauton, jotta pystymme huolehtimaan tehtaalla palosuojelusta.”

“Oman porukan kouluttamisen lisäksi tärkeää on käyttöhenkilökunnan alkusammutuskoulutus sekä työpaikkasuojelun henkilökunnan koulutus. Voikkaalla sekä linjajohto että henkilöstö ovat oivaltaneet suojelun tärkeyden ja kiitettävällä tavalla sitoutuneet siihen.”

Viime vuonna Voikkaalla aloitettiin tulityökoulutus. Koulutusta annetaan kaikille yhtiöläisille, jotka joutuvat tekemään tulitöitä tai

Jouko Kääriäisen mukaan tehdaspalokunnan henki on aina ollut hyvä ja on sitä edelleen. “Edeltäjien työtä ei sovi unohtaa.”

toimimaan palovartijoina, sekä myös tehdasalueella työskenteleville ulkopuolisten yritysten työntekijöille ja työnjohtajille. Tähän mennessä reilut 260 voikkaalaista on suorittanut tulityökortin ja määrä lisäantyy koko ajan. Ensimmäinen vakuutusyhtiöt tulevat vaatimaan tulityökortin tulitöitä tekeviltä henkilöiltä.

Jouko Kääriäinen liittyi Voikkaan tehdaspalokuntaan vuonna 1965. Kolmanneksi palomestariksi hänet nimettiin vuonna 1974, toiseksi palomestariksi 1978 ja ensimmäiseksi palomestariksi 1986. Palopäällikkö hänestä tuli vuoden 1990 alussa, kun Kymmin ja Voikkaan tehdaspalokunnat eriyettiin. Päätoimisena palopäällikkönä hän on ollut elokuusta 1990 lähtien. Siviiliammattiltaan Jouko Kääriäinen oli kunnossapidon työnjohtaja PK 18:lla.

Hän täyttää 50 vuotta 27.10., jolloin kahvipannu on kuumana kotona Villentie 5:ssä Voikkaalla klo 12–16.

TUNNUSTUSPALKINNON SAANUT MARKKU KANSIKAS:

Aloitetoiminnan ‘kannustusrahaa’ koko osastolle?

Tänä kesänä on jo kahdesti päästy palkitsemaan ahkeria aloitteentekijöitä. Viimeisimmän 3 000 mk:n aloitetoiminnan tunnustuspalkinnon vastaanotti elokuun lopussa Markku Kansikas, joka työskentelee soodakattilan valvomonhoitajana Kuusankosken höyryvoimalaitoksella.

MARKKU KANSIKAS kertoo aloitteidensa syntyneen yleensä silloin, kun omassa työssä on tullut vastaan vaikeita tilanteita. “Olen yrittänyt ideoida työtä helpommaksi ja keksiä, miten vaikeudet poistettaisiin. Aloite on syntynyt monta kertaa pienistä ajatuksista.”

“Valmiiseen tehtaaseen on vaikea löytää parannuksia tai tehdä aloitteita. Sen sijaan kun suunnitellaan jotakin uutta, on aina helpompi huomioida parannusehdotukset.”

Markku Kansikas toivoo, että aloitepalkkioiden maksamisessa voitaisiin ottaa käyttöön lisäksi ns. yleishyödyllinen koko työosaston hyväksi tuleva prosentti- tai

pisteosuus palkkiosummasta. Tällaista koko osaston käyttöön tulevaa kannustusrahaa voitaisiin käyttää esimerkiksi opintoretkeihin tai vapaa-ajan toimintaan.

“Sen jälkeen kun aloite on tehty ja hyväksytty, sitä tulevat todennäköisesti käyttämään kaikki samaa työtehtävää hoitavat. Koko osaston pieni palkitseminen lisäksi yhteishenkeä ja hyvää mieltä sekä saattaisi muuttaa kielteisiä asenteita.”

Hän toivoo lisäksi, että aloitteiden käsittelyaikaa toimikunnissa voitaisiin nopeuttaa. Itse hän kertoo odottaneensa päätöstä viimeksi palkitusta aloitteestaan muutaman vuoden. Tällä hetkellä energiantuotannon aloitetoimikunnassa on käsiteltävänä kaksi Kansikkaan tekemää aloite-ehdotusta.

Yksi Markku Kansikkaan aloitteista koski soodakattilan nuohouksen logiikkaa. Hänen esittämänsä muutoksen ansiosta saadaan säästöä höyryn kulutuksessa sekä vähennetään kattilan pesuntatarvetta.

PEKKA TUJUNEN 50 VUOTTA:

Koulutuksen tarve kasvaa

Paperikoneille asennetaan jatkuvasti uusia laitteita ja tekniikka edistyy niin nopeasti, että joillain alueilla se voi vanhentua muutamassa vuodessa. Koulutuksen tarve on tämän takia lisääntynyt ja tulee ilmeisesti kasvamaan myös jatkossa.

VOIKKAAN PAPERITEHTAALLA henkilöstön koulutusta hoitaa henkilöstö- ja koulutusasioiden mestari Pekka Tujunen. Hänen mukaansa vaatimukset ovat muuttuneet ja nykyiset ajotavat sekä tekniikka asettavat myös työntekijöille suuremmat vaatimukset kuin ennen. Koneiden nopeus on noussut ja säätötekniikka on muuttunut täysin.

Myös painotekniikka kehittyä nopeasti ja vaatii enemmän tuotetta. “Tämän päivän puheenaihe on pöly, nopeilla painokoneilla on kovat pölyttömyysvaatimukset. Ajettavuus on toinen vaatimus. Paperin on kestävä painokoneessa. Esimerkiksi sanomalehti painetaan parissa tunnissa ja aikataulu ei kestä katkoista aiheutuvia myöhästymisiä”, Tujunen tuumii.

Voikkaalla on lisätty Metskon, Metsäteollisuuden koulutuskeskuksen käyttöä koulutuksessa. Kurssien asiantuntijat ja luennoitsijat saadaan yleensä metsäteollisuusyhtiöiden eri tehtailta. Työhönopastuskursseja järjestetään yhdessä Kymmin kanssa teollisuusoppilaitoksessa.

Ammattitutkinnolla pätevyyttä

Kymmenen voikkaalaista on aloittanut paperiteollisuuden ammattitutkinnon suorittamisen. Opiske-

Pekka Tujusen mukaan vaatimukset ovat muuttuneet ja nykyiset ajotavat sekä tekniikka asettavat myös työntekijöille suuremmat vaatimukset kuin ennen.

luun liittyvät kurssit järjestää Metsko. Lisäksi tutkintoon tarvitaan itseopiskelua ja tentit. Ammattitutkinnon suorittaminen kestää 2-3 vuotta. Sen jälkeen on mahdollisuus jatkaa välitasolle ja lopulta ylempään ammattitutkintoon.

“Tavoitteena on, että tutkinnon suorittaneille muodostuisi mahdollisimman täydellinen kuva paperin tuotannosta. Ei pelkästään teko- prosessista, vaan myös välineistä, joilla tuote valmistetaan”, Tujunen arvioi.

Pekka Tujunen tuli Voikkaan teh-

taalle töihin vuonna 1959 putsari- pojaksi. 16 täytettyään hän pääsi prässipojaksi. Vuoteen 1970 asti hän oli paperikoneella eri vakansseilla silinterimieheksi asti. Teknisen koulun suorittuaan Tujunen nimitettiin hiomon vuoromestariksi ja 1986 hän siirtyi PK 18:n vuoromestariksi. PK 18:n päivämestari hänestä tuli vuonna 1990 ja paperitehtaan päivämestari 1992.

Pekka Tujunen täyttää 50 vuotta 17.10. Voikkaan mestarikerholla on klo 12-17 kahvit ja kakkutarjoilu.

KÄVELYTESTI OSOITTI:

Keskuskonttorin naiset kovakuntoisempia kuin miehet

Fyysisen kunnan paras yksittäinen fysiologinen mitta on maksimaalinen hapenkulutus. Tutkimusten mukaan 2 kilometrin ripeä kävely sopii maksimihapenkulutuksen arviointiin.

YHTEENSÄ 43 Kymen keskuskonttorissa työskentelevästä noin sadasta henkilöstä päätti elokuun lopulla testata hengitys- ja verenkiertoelimistönsä kunnan tällä UKK-instituutissa kehitetyllä kävelytestillä.

Naiset saatiin innokkaammin liikkeelle. Heitä osallistui Kuusankosken urheilukentällä tehtyyn testiin 27. Miehiä oli mukana 16.

Stig-Olof Forsström ja **Anssi Pävisalon** junailma iltapuhde kului kauniissa illassa rennoissa merkeissä.

Testattavat kävelivät urheilukentän juoksuradalla 2 kilometriä niin

nopeasti kuin terveyttään riskeeraamatta pystyivät.

Heti maaliintulon jälkeen mitattiin sydämen syketehtiä yhtiöltä lainatuilla elektronisilla laitteilla.

"Ilahduttavaa oli todeta, että huonokuntoiseksi ei luokiteltu ketään. Naiset ovat ilmeisesti hoitaneet kuntonsa keskimäärin miehiä paremmin, koska peräti 44 prosentilla naisista oli keskimääräistä parempi kunto. Miehillä vastaava luku oli 18 prosenttia", toteaa Stig-Olof Forsström.

Stig-Olof arvelee miesten helposti tyytyvän normaalikuntoon, koska siihen luokkaan sijoittui 71 prosenttia testiryhmän miehistä ja naisista 31 prosenttia.

Testi uusitaan ensi kesänä, lupaa Stig-Olof. "Silloin saamme vertailutietoa kunnan kehityksestä. Uskon, että jokaisella testatulla on vakaa aikomus parantaa kuntoa. Toivon myös, että nyt poissa olleet tulevat silloin testiin mukaan."

Näin testi toimii

Testattavan tulos annetaan kuntoindeksinä. Indeksien arvo 100 on valittu niin, että se kuvaa eri-ikäisten henkilöiden kuntoa väestössä keskimäärin.

Kahden kilometrin testimatkan jälkeen mitataan sydämen syketehtiä. Kuntoindeksi lasketaan sukupuolen, iän, suhteellisen painon, kävelyaajan ja kävelysykkeen perusteella.

Testi on tarkoitettu terveille 20–65-vuotiaille normaalikuntoisille henkilöille. Kovakuntoisten kohdalla se ei ole täysin luotettava. Heille suositellaan esimerkiksi Cooperin testiä.

Kymillä laskenta hoidetaan henkilöstöpalvelun hankkiman ohjelman avulla. Ohjelma tulostaa samalla henkilökohtaisen liikuntaohjelman jokaiselle testatulle.

TUTKIMUS VALMIS

Halukkuus liikunnan harrastamiseen on suuri

Vasta valmistuneen liikuntatutkimusraportin mukaan yhtiöläisten liikuntaharrastus on aktiivista ja hieman suurempaa kuin suomalaisilla yleensä. Liikunnan harrastaminen koettiin yleisesti positiivisena asiana, ja työnantajan järjestämien liikuntapalvelujen kustannuksiin oltiin valmiita osallistumaan.

KYMMENE OY:N ja sen tytä- sekä osakkuusyhtiöiden keskuudessa Kuusankoskella tehtiin kesäkuussa liikuntakysely henkilöstön kunto- ja liikunnan harrastamisesta. Kyselyn tavoitteena oli ensinnäkin kartoittaa nykyinen liikuntaaktiivisuus ja toisaalta löytää suuntaviittoja liikuntatoimen kehittämiseksi. Kysely lähetettiin 956 henkilölle, joista 56 prosenttia vastasi siihen.

Suomen Kuntourheiluliiton linjaohjaja **Ossi Auran** laatiman loppuraportin mukaan liikuntamahdollisuuksiin panostamiselle löytyy yhtiössä monia perusteita.

Aura toteaa, että liikuntaharrastusta voitaisiin kehittää tuottamalla omakohtaiseen hyvinvointiin ja terveyteen liittyviä palveluja, osin maksullisena.

"Toinen tapa vastata työntekijöiden mieltymyksiin ja tarpeisiin omakohtaisen liikunnan harrastamisessa voisi olla jonkinlainen omakohtaisen liikunnan tuki."

Raportissa todetaan myös, että kaikki eivät ole kiinnostuneita kilpailusta, mikä tulisi ottaa huomioon liikuntapalvelujen kehittämisessä.

Työnantajan panostusta toivottiin

Harrastetuista lajeista sekä miehillä että naisilla tärkeimpiä ovat perusliikuntamuodot kuten kävely, pyöräily, hiihto ja hölkkä. Naiset olivat miehiä innokkaampia uimaan ja kuntosalille.

Kysyttäessä kuka maksaa liikunnan harrastuksen kertoi 88 prosenttia vastaajista maksavansa kuluksa itse. Työnantajan osuudeksi oletettiin 10 prosenttia.

Omakohtaisen liikunnan harrastamiseen kulutettiin keskimäärin 138 mk kuukaudessa eli 1 656 mk vuodessa.

Kulutetun rahan määrässä oli suuria yksilökohtaisia eroja. Miehet näyttivät käyttävän liikunnan harrastamiseen enemmän rahaa kuin naiset. Myös iän suhteen erot ovat selkeät, mitä nuorempi henki-

lö sitä enemmän rahaa kuluu.

Vastauksissa tuli selvästi esiin, että liikuntaa halutaan harrastaa työpaikalla tai työnantajan tukeamana. Noin 50 prosenttia henkilöstöstä olisi valmis käyttämään työpaikan tarjoamia liikuntamahdollisuuksia vähintään kerran viikossa. Tällä hetkellä näitä käyttäjiä näyttäisi olevan 18 prosenttia.

Työnantajan järjestämistä liikuntapalveluista oltiin halukkaita maksamaan. Esimerkiksi terveystuotteista miehet olisivat valmiit maksamaan itse 72 mk ja naiset 53 mk.

Vastanneilla on varsin yksimielinen näkemys liikunnan terveydelle positiivisesta merkityksestä. Samaten työtehon ja työpaikan ilmiin kannalta liikuntapanostuksia pidettiin tärkeinä.

Työnantajan mahdollisesti toteuttamasta toiminnasta kiinnosti sekä miehiä että naisia eniten kuntotesti ja -ohjelmat sekä terveystuotteet. Myös yhteinen liikuntailtapäivä sai kannatusta.

Luonnossa tapahtuvaan perusliikuntaan kuten kävelyn, hölkkään tai pyöräilyyn ei liiemmin haluttu työnantajan rahallista tukea. Sen sijaan kuntosaliharjoittelun, uinnin, jumpan ja eri pallojen kustannuksiin toivottiin työnantajan osallistumista.

Tiedoissa parantamisen varaa

Yhtiöläisten tietous kuntoliikunnan nykyisestä organisoinnista on varsin kirjava: enemmistö vastanneista tiesi asian kuuluvan henkilöstöhallinnolle, monet yhdistivät liikunnan hoidon työterveyshuoltoon, liikuntavastaavalle, omalle liikuntakerholle tai urheiluseuralle.

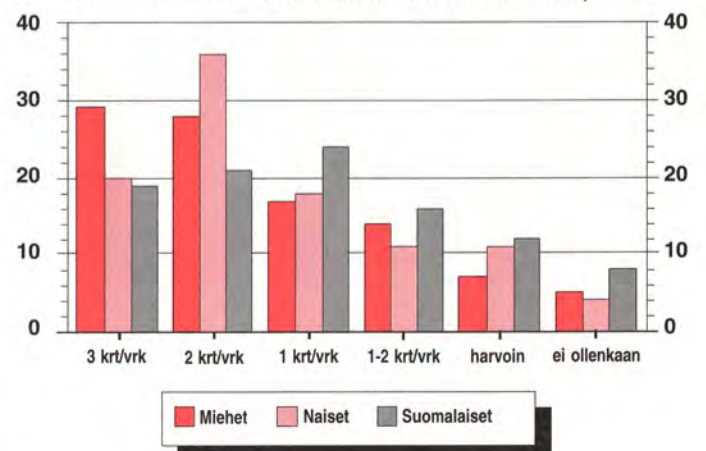
Tulevaisuutta ajatellen toivottiin, että liikunta-asioista vastaisi päätoiminen tai o.t.o liikuntavastaava, myös oma liikuntakerho tai urheiluseura sai monet puolelleen.

Henkilöstön heikko tietous olemassa olevista liikuntapalveluista osoittaa, että niistä tiedottamista tulee tehostaa. Liikuntapäivät olivat tuttuja 69 prosentille vastanneista, mutta esimerkiksi henkilöstön keskinäisen harrastuksen tukemisen tunti vain 53 prosenttia vastanneista.

Varsin suurin osa vastaajista eli 51 prosenttia oli sitä mieltä, ettei työnantaja tue liikunnan harrastamista. Annetuissa vastauksissa työnantajan tuki miellettiin vain 17 markaksi vuodessa, kun henkilöstön oma vuotuinen panostus on 1 656 markkaa.

Liikuntaharrastuksen määrä eri ikäryhmissä

% osuudet vastauksista
Vertailuaineiston suomalaiset lähteestä Gallup 1992

KUOLLEITA

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Erkki Aalto, 67, kuljetus (kuollut 18.8.), **Niilo Hamari**, 82, kemian kunnossapito (6.9.), **Gunnar Kansikas**, 66, Vo rakennusosasto (19.8.), **Jan Krzywacki**, 85, Vo paperi (2.9.), **Hilkka Kähärä**, 68, sellutehdas (23.8.), **Eeva Reiman**, 71, sosiaaliosasto (17.8.), **Toivo Saarikoski**, 70, suojelu (5.9.), **Toini Toivonen**, 71, Ky pap PK 7 (26.8.), **Oiva Vesala**, 70, sellutehdas (9.9.).

Kuntokaudelle 1993—94 tavoitepalkinto

JOKAINEN Kymmene Oy:n, sen tytä- tai osakkuusyhtiön Kuusankosken henkilöstöön kuuluva, joka hankkii 15.8. alkaneen kuntokauden aikana vähintään 110 liikuntasuoritusta, saa tavoitepalkinnon.

Palkinnokseen saa valita joko korkealaatuisen pellavafroteepyyhkeen tai matkan 11., 12., 13. tai 14. elokuuta yleisurheilun EM-kisojen iltakilpailuun Helsinkiin. EM-kisamatkaan sisältyy edestakainen linja-autokuljetus ja pääsylippu D-katsomoon (takasuora, maalia vastapäätä).

Lippuja on varattu 40 kpl kullekin em. päivälle. Matkan halua-

malleen päivälle voi varata 16.5.1994 klo 7.45 alkaen Ky henkilöstöpalvelusta esittämällä 110 liikuntasuoritusta sisältävän kuntokortin.

Samasta päivästä alkaen ja samasta paikasta voi noutaa vaihtoehtoisen tavoitepalkinnon, pyyhkeen.

Henkilöstön, perheenjäsenen ja eläkeläisten matkapalkinnot arvotaan VERLA-päivänä 28.5., johon mennessä kuntokortit on palautettava henkilöstöpalveluun. Perheenjäsenen ja eläkeläisten esinepalkinnot arvotaan kesäkuun alussa.

Lylyn juhlaa suunnistuksessa

1. SYYSKUUTA pidetyssä Kymin, Voikkaan ja Kaukaan Lylyn välisessä Kolmen Kovan Koitos -kisassa veivät lylyläiset voiton niin suunnistuksessa kuin miesten lentopallossakin. Suunnistuksessa kaukaalaiset osoittivat paremmuutensa voittamalla joka sarjan. Naisten lentopallossa voittivat voikaalaiset.

Suunnistuksen tulokset:

D21: 1. Päivi Munne, Lyly 32,05, 2. Sari Ylönen, Kymi 41,54, 3. Eeva Sollo, Lyly 44,35.

H55: 1. Heimo Mikkola, Lyly 29,27, 2. Pertti Sollo, Lyly 31,43, 3. Martti Sanaksenaho, Kymi 34,00, 4. Heikki Rasa, Lyly 42,02.

H45: 1. Taisto Kaarnijärvi, Lyly 25,41, 2. Heikki Marttinen, Lyly 30,05, 3. Matti Kyöstilä, Lyly 32,01.

H35: 1. Timo Kaukonen, Lyly 37,54, 2. Keijo Joukainen, Kymi 41,51, 3. Rauno Luostarinen, Kymi 42,00, 4. Tarmo Salmi, Lyly 43,00, 5. Eero Pasanen, Kymi 43,41, 6. Jari Eklund Voikkaa, 47,04, 7. Markku Arpiainen, Lyly 48,12, 8. Henrik Karlsson, Kymi 51,07, 9. Jouko Hyytiäinen, Kymi 51,49, 10. Kari Kauppinen, Lyly 61,15, 11. Lasse Käätä, Kymi 64,32, 12. Lassi Kukola, Kymi 75,22.

H21: 1. Unto Korhonen, Lyly 33,10, 2. Seppo Pasi, Kymi 36,40, 3. Mikko Kekki, Kymi 36,54, 4. Ari Hietanen, Kymi 40,34, 5. Tenho Pöllänen, Lyly 44,59, 6. Mika Elo, Kymi 46,29, 7. Jouni Herttuainen,

Lyly 46,55, 8. Risto Hietanen, Kymi 48,05.

Naisten lentopallo: 1. Voikkaa 4 pistettä, 2. Lyly 2 pist., 3. Kymintehdas 0 pist. Paras pelaaja Voikkaan Tarja Stenberg.

Miesten lentopallo: 1. Lyly 4 pist., 2. Kymintehdas 2 pist., 3. Voikkaa 0 pist. Paras pelaaja Lylyn Matti Vesanto.

Kuusankosken tehtaitten suunnistustulokset

Kolmen Kovan Koitos -kisan yhteydessä ratkottiin myös Kymmene Oy:n Kuusankosten tehtaitten suunnistustulokset, jotka kaikki menivät kymiläisille. Sarjojen mestarit ovat **Sari Ylönen** D21, **Martti Sanaksenaho** H55, **Keijo Joukainen** H35 ja **Seppo Pasi** H21.

D21: 1. Sari Ylönen, Kymi 32,05.

H55: 1. Martti Sanaksenaho, Kymi 34,00.

H35: 1. Keijo Joukainen, Kymi 41,51, 2. Rauno Luostarinen, Kymi 42,00, 3. Eero Pasanen, Kymi 43,41, 4. Jari Eklund, Voikkaa 47,04, 5. Henrik Karlsson, Kymi 51,07, 6. Jouni Hyytiäinen, Kymi 51,49, 7. Lasse Käätä, Kymi 64,32, 8. Lassi Kukola, Kymi 75,22.

H21: 1. Seppo Pasi, Kymi 36,40, 2. Mikko Kekki, Kymi 36,54, 3. Ari Hietanen, Kymi 40,34, 4. Mika Elo, Kymi 46,29, 5. Risto Hietanen, Kymi 48,05.

MERKKIPÄIVIÄ

Palopäällikkö **Jouko Kääriäinen** Voikkaan suojeluosastolta täyttää 50 vuotta 27.10. Hän on syntynyt Kuusankoskella.

Kääriäinen on suorittanut Kymin 3-vuotisen ammattikoulun. Lappeenrannan teknisestä koulusta hän valmistui vuonna 1971 ja Palopiston teollisuuspalopäällystökursin hän suoritti 1971.

Yhtiön palvelukseen Jouko Kääriäinen tuli vuonna 1961 viilaajaksi koneosastolle. Teknisestä koulusta valmistuttuaan hän työskenteli työnjohtajana koneosastolla vuosina 1971–1990.

Palomestariksi Voikkaan tehdaspalokuntaan Kääriäinen nimitettiin vuonna 1974. Vuoden 1990 alussa hänet nimitettiin palopäälliköksi, mikä tehtävä muuttui päätoimiseksi saman vuoden elokuussa.

Jouko Kääriäinen on toiminut LinsClub Kuusankoski-Voikkaan sihteerinä. Hän kuuluu Suomen Palopäällystiön teollisuusjaoston johtokuntaan.

Vapaa-aikanaan hän harrastaa lenkkeilyä ja ulkoilua.

Päällystyskoneen käyttäjä **Mauri Laurila** C-osastolta täyttää 50 vuotta 28.10. Hän on syntynyt Kuusankoskella.

Yhtiön palvelukseen Laurila tuli vuonna 1960 F-osastolle oppipojaksi. Vuosina 1961–62 hän työskenteli paperitehtaalla prässi-poikana ja II rullamiehenä. I rullamiehenä sekä kalanterin apumiehenä ja käyttäjänä hän toimi vuosien 1964–67 aikana. Päällystyslaitokselle hän siirtyi kalanterin hoitajaksi vuonna 1969 ja siellä edelleen päällystyskoneen käyttäjäksi vuonna 1975.

Henkilöstö- ja koulutusasioiden mestari **Pekka Tujunen** Voikkaan paperitehtaalta täyttää 50 vuotta 17.10.

KIITOKSET

Kiitokset työnjohdolle ja työtovereille miellyttävästä muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Leo Laitinen

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Raija Salmi

Kiitokset Leolle ja Kymille ihasta ruskamatkasta.

Matkalaiset

Kiitän kivoja työkavereitani muistamisesta ja yhteisistä työvuosista.

Annukka Korpelainen

Sydämellinen kiitos kaikille ystäväileni, jotka muistivat minua jäädessäni vapaalle.

Pentti Hämäläinen

Suuret kiitokset Kymin puuhiomon työnjohdolle ja työkavereille jäädessäni vapaalle.

Aake Horppu

Parhaimmat kiitokset vuosien yhteistyöstä ja osakseni tulleesta huomaavaisuudesta jäädessäni pois työelämästä.

Eila Kainulainen

Sydämelliset kiitokset työnjohdolle ja työtovereille muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Vilho Viinikainen

Parhaat kiitokset työtovereille muistamisesta.

Raimo Pirinen

HENKILÖUUTISET

Håkan Romantschuk

Ari Jattu

Teuvo Karhu

Jörn Söderholm

Kai Segerstahl

Matti Tikka

Birgit Rantala

Kymin Paperiteollisuus Oy

Kymin Paperiteollisuus Oy:ssä 1.10.1993 voimaan astuneeseen uuteen organisaatioon liittyen on tehty seuraavat nimitykset ja tehtävien tarkistukset:

Yhtiön tekniseksi johtajaksi, vastuualueenaan tekninen suunnittelu, tehdaspalvelu, materiaalihallinto ja tietohallinto on 1.1.1994 alkaen nimitetty tekn. lis. **Håkan Romantschuk**, 52. Romantschuk toimi Kymin kemian teollisuuden johtajana vuosina 1984–1991. Kymin palvelukseen Romantschuk siirtyi Oy Finnish Peroxides Ab:ltä, jonka toimitusjohtajana hän on ollut vuodesta 1984 lähtien.

Talousjohtajaksi, vastuualueenaan Kymin talous- ja rahoitusasiat, on 1.10.1993 alkaen nimitetty kauppat. maisteri, MBA **Ari Jattu**, 34. Hän on aiemmin toiminut yhtiön taloushallintopäällikkönä.

Johtajaksi, vastuualueenaan riskienhallinta ja suojele, on 1.10.1993 alkaen nimitetty dipl.ins. **Teuvo Karhu**, 50. Hän toimi aiemmin yhtiön tehdaspalvelun johtajana. Karhu hoitaa tehdaspalvelun johtajan tehtäviä siihen asti kunnes tekninen johtaja astuu virkaansa.

Markkinointi

Myyntijohtajaksi, myyntialueenaan Itä-Eurooppa, Etelä-Eurooppa, Sveitsi ja Itävalta on 1.10.1993 alkaen nimitetty kauppat. maisteri **Jörn Söderholm**, 48. Söderholmilla on myös kokonaisvaltainen myyntivastuu MG-tuotteista. Hän toimi aiemmin apulaismyyntijohtajana myyntiosastolla.

Myyntijohtajaksi, myyntialueenaan Suomi, Pohjoismaat ja Tanska, on 1.10.1993 alkaen nimitetty merkonomi **Kai Segerstahl**, 52. Segerstahl toimi aiemmin apulaismyyntijohtajana vastuualueenaan Pohjoismaat ja Itä-Eurooppa.

Markkinointipäällikkö **Martti Menna** raportoi Jörn Söderholmille Itä-Euroopan myyntiin liittyvistä asioista.

Sellutehdas

Insinööri **Matti Tikka**, 28, on 1.10.1993 alkaen nimitetty sellutehtaan puunkäsittelyä käyttöinsinööriksi.

Työtekniikko **Kari Häkkinen**, 41,

Uusia tehdasstandardeja

Kesän jälkeen on ilmestynyt uusi Kymin tehdasstandardi: KY352 'Teräsputkikaiteet'.

Seuraavista standardeista on tehty uudet painokset: KY3 'Standardien noudattaminen', KY 58 'Putken läpivientiholkki', KY 67 'Lattiaaivot', KY81 'Sähköstandardi. Kojeiden ja kaapeleiden mitoitus' sekä KY88 'Sähköstandardi, Valaistusohje'.

Näitä ja kaikkia muitakin KY-standardia saa **Pirkko Vaaralta**, puh. 2365 tai memo=vaarapi.

on 25.10. alkaen nimitetty puunkäsittelyn päivämestariksi.

Teknikko **Toivo Salo**, 55, on 1.12.1993 alkaen nimitetty sellutehtaan kuivauskoneen ja jätevesien puhdistuslaitoksen käytön ja kunnossapidon yllimestariksi.

Dipl.ins. **Tuomo Lindén**, 32, siirtyy 1.12.1993 hoitamaan käytönvalvontalaboratorion ohella laatu-järjestelmäprojekteja.

Työtekniikko **Hannu Räikkönen**, 52, on 1.12.1993 alkaen nimitetty sellutehtaan varamestariksi.

Hallinto

Arkipäälliköksi on 1.1.1994 alkaen nimitetty sihteeriksi **Birgit Rantala**. Hän vastaa edelleen myös yhtiön edustustilojen käytön koordinoinnista.

Tehdaskuljetukset

Kuljetusteknikko **Jarmo Huhtiniemi**, 37, on nimitetty rautatiekuljetusten järjestelymestariksi 1.7.1993 alkaen. Hän toimi aikaisemmin tehdaskuljetusten varavuoromestarina.

Henkilöautonkuljettaja **Errol Lindfors**, 56, on siirtynyt 1.9.1993 Kymmene Oy:n palvelukseen toimipaikkana Helsinki.

UUTISKYMI

NUMERO 9/1993

Toimitus: Kymin Paperiteollisuus Oy, viestintäosasto, 45700 Kuusankoski, puh.vaihde (951) 4021, teleksi 52211 kymco sf, telekopio (951) 402 2186, memotunnus KYTIED.

Päätoimittaja: Reijo Virta, puh. (951) 402 2168.

Toimitussihteerit: Kimmo Rekimies, puh. (951) 402 2169.

Toimittaja: Irma Niemi, puh. (951) 402 2173.

Valokuvaaja: Tuomo Pitkänen, puh. (951) 3745 068.

Osoitteenmuutokset: Terttu Niilo-Rämä, puh. (951) 402 2167.

Kirjapaino: Kouvolan Painotalo Oy, Korjalankatu 25, 45130 Kouvola, puh.vaihde (951) 3711 501.

Paperi: Griffin Print (KymAdCote) 115 g/m², puuvapaa, konepäälystetty, mattakalanteroitu painopaperi.

Paperille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeus, nro 404 012.

Lehden seuraava numero ilmestyy 22.10. Lehteen tarkoitettun aineiston on oltava perillä toimituksessa viimeistään 12.10. klo 16.00.

ISSN 0358-416X.

KYMIN PAPERITEOLLISUUS
KYMMENE

PÄÄVOITTO ODOTTAA NOUTAJAANSA!

Liikuntatiedustelun palkinnot arvottu

Kesäkuussa toteutettuun liikuntatiedusteluun vastanneiden kesken arvottiin lomapalkintoja. Palkintoihin oikeuttavat numerot julkaisiin Uutiskymin kesäkuun numerossa 6–7, sivulla 11.

Ruskamatkan Lappiin voitti **Irja Halme** sekä viikonloppumat Verlassa **Arvo Hallikas**, **Sirkka-Liisa Huuonen** ja **Yrjö Taavila**.

Pääpalkinto, huhtikuinen hiihtoviikko Lapissa -94, osui numerolle 2222 847. Tämän numeron omistaja ei ole vielä ilmoittautunut! Tarkista valkoinen numerolappusi. Jos siinä on sama numerosarja, ota yhteys henkilöstöpalveluun.

Metiäinen ja Kaartinen Kymin golfmestareiksi

Petteri Metiäinen ja **Esko Kaartinen** voittivat sarjojen mestaruudet 5. syyskuuta pidetyssä Kymin Paperiteollisuus Oy:n golfmestaruuskisassa. Tasoituksettomassa pelannut Metiäinen voitti samaan tulokseen päässeeseen **Pentti Nokelaisen** olemalla parempi viimeisen yhdeksän reiän osuudella. Kilpailuun osallistui yli 30 pelaajaa.

Tulokset:

SCR-sarja: 1. Petteri Metiäinen 84, 2. Pentti Nokelainen 84, 3. Raine Rantanen 85, 4. Pekka Niinimäki 88, 5. Markku Pasi 90.

HCP-sarja: 1. Esko Kaartinen 67, 2. Pentti Nokelainen 73, Jörn Söderholm 74, 4. Kari Henttu 74, 5. Eero Miettinen 74.

ELÄKKEELLE

Kymin Paperiteollisuus Oy

Ohjaamopäivystäjä **Viljo Erkkilä** voimaosasto (42 palveluvuotta), leikkaaja **Pauli Heikkilä** hienopaperi, isot arkit (41), trukinkuljettaja **Risto Hänninen** paperivarasto (40), pastanvalmistaja **Armas Ihalainen** C-osasto (37), myläläri **Paavo Vierula** voimaosasto (37).

Kaukas Oy

Osastosihteerit **Terttu Jokiranta** Vo sähköjaos (42 palveluvuotta), I varamies **Aatos Kansikas** Vo paperi (43), koulutusmestari **Jorma Raschka** Vo paperi (41).

ASUNTOPALVELU TIEDOTTAA

Vapaita työsuhde-asuntoja

Asuntopalvelussa on vuokrattavana työsuhdeasuntoja, joiden koko vaihtelee välillä 1 h+kk — 3 h+kk. Asuntoja koskeviin tiedusteluihin vastaa **Maila Kiiski**, puh. 402 2297, osoitteessa Marskininkatu 4.

Häneltä saa myös asuntohakemuslomakkeita, jotka palautetaan samaan osoitteeseen.

Autonpesupaikka suljetaan

Tehdaskuljetusten hallinnassa olevan tallinmontun autonpesupaikka suljetaan 1.10. alkaen ja pesupaikan käyttö lopetetaan.

Alueella on siirretty kunnallisen vesihuollon piiriin, jossa maksut määräytyvät aiheuttamisperiaatteen mukaisesti. Samoin alueen puhtaanapito on tuottanut aikajoin vaikeuksia, koska paikkaa on käytetty muuhunkin kuin autonpesuun.

Koskelassa pidettyyn säätiön koulutus- ja keskustelupäivään osallistui noin 40 henkilöä. Yksi tilaisuuden alustajista oli säätiön puheenjohtaja Matti Jaatinen (seisomassa).

SÄÄTIÖLLÄ KOULUTUS- JA KESKUSTELUPÄIVÄ

Apurahat kiinnostivat luottamusväkeä

Uusien sääntöjen voimaantulo vuoden alussa sekä niiden myötä säätiön koko hallinnon muuttuminen uusine edustajineen olivat pääasialliset aiheet 100-vuotissäätiön 7.9. järjestämään koulutus- ja keskustelutilaisuuteen. Luottamushenkilöitä kiinnostavia keskustelunaiheita oli paljon kuten mm. apurahapolitiikka.

AAMUPÄIVÄN kestäneessä tilaisuudessa oli mukana säätiön valtuuskunnan, apurahalautakunnan ja hallituksen jäseniä sekä varajäseniä, yhteensä noin 40 henkilöä.

Tilaisuuden alustajina olivat säätiön puheenjohtaja **Matti Jaatinen**, apurahalautakunnan sihteeri **Marjatta Käki** sekä säätiön asiamies **Stig-Olof Lindholm**.

Lindholmin mukaan säätiön luottamushenkilöille, joista monet ovat uusia jäseniä eri hallintoelimityksissä, haluttiin kertoa säätiön yli kaksikymmenvuotisesta toiminnasta, uusien sääntöjen vaikutuksesta sekä apurahojen jakoperiaatteista. Säätiölain määräyksiä selvitti Matti Jaatinen.

”Säätiön toiminta kiinnosti mukana olleita ilahduttavan paljon — erilaisia kannanottoja esitettiin runsaasti”, Marjatta Käki toteaa.

Säätiön toiminnassa sen alusta saakka mukana ollut Käki lisää, että yhtiölläiset ovat vuosien kuluessa oppineet mieltämään säätiön ja sen jakamat apurahat usein itsestään selvyyksiksi. Hän toivoo, että saadun lahjan jatkuvuudelle osataan antaa arvoa. Säätiön toiminnan ja talouden hoitaminen edellyttää mukana olevilta luottamushenkilöiltä mittavaa työpanosta.

100-vuotissäätiö on 21 toimintavuotensa aikana jakanut apurahoja yhteensä noin 14,5 miljoonaa markkaa.

Säätiön omaisuuden muodostaa 650 000 Kymmene Oy:n osaketta,

joiden osinkotuotto jaetaan apurahoina. Säätiö ei saanut viime vuodelta osinkotuloja omistamastaan Kymmene Oy:n osakkeista. Tästä huolimatta pystyttiin keväällä jakamaan normaali määrä apurahoja, 646 800 mk, käyttämällä säästöjä ja myymällä pieni määrä osakkeita.

Stig-Olof Lindholm selvittää, että ensi vuodelle tullaan tekemään kaksi budjettia, joista toinen perustuu Kymmene Oy:n osakkeista saataviin osinkotuloihin ja toinen näiden osinkotulojen poisjäämiseen. Asiasta päätetään marraskuussa.

PASTORI KEIJO PUSA HUOLTOHOMMISSA

”Oli luonteavaa, että hain harjoittelupaikkaa Kymiltä”

”Enpä pienenä poikana arvanut, että joskus vielä trukkia ajaisin”, naurahtaa pastori Keijo Pusa, joka pyörillä neljäntenä työpäivänään trukkia jo varsin sujuvasti sellutehtaan paalivarastossa. Kymintehtaan alueen piiripappina toimiva Pusa aloitti työharjoittelun Kymillä 13.9.

TYÖHARJOITTELU on osa Kirkko ja yhteiskunta -koulutusta, jota on järjestetty Suomessa vuodesta 1957 lähtien. Tähän mennessä kurssin suorittaneita on maassamme noin 300, joista suurin osa on teologeja, osa seurakuntasisaria, diakoneja ja nuorisohjaajia.

”Kurssi kestää kaksi vuotta. Siihen kuuluu neljä viikon seminaaria eri puolella Suomea sekä kuuden viikon työharjoittelu, joka on koulutuksen tärkein osa”, selvittää viime huhtikuussa kurssinsa aloittanut Pusa.

Hänen mukaansa tuntui luontevalta, että hän Kymintehtaan alueen piiripappina haki harjoittelupaikkaa Kymmin Paperiteollisuus Oy:stä. ”Harjoittelupaikkaa haettaessa on ollut ykkösohjeena, että yrityksessä ei ole henkilöstömäärän supistuksia. Mutta näinä aikoina on aika vaikea sellaista laitosta löytää. Toivon, ettei kukaan koe, että olisin tullut hänen revierilleen, Kyseessä on vain lyhyt kuuden viikon harjoittelujakso.”

Keijo Pusa ei ole kurssilaisista ainoa, joka on hakeutunut teollisuuslaitokseen: mm. Kaukas Oy:n Lappeenrannan tehtaalla on työharjoittelussa pastori **Ari Luomajoki**.

Ensin trukkikurssille

Sellutehtaalla Keijo Pusa osallistuu huoltotyöhön. Hän kertoo, että ensimmäinen vaihe työharjoittelussa on ollut kolmen päivän trukkikurssi, jossa opastusta on antanut

Pastori Keijo Pusan (vas.) ensimmäisiin työharjoittelupäiviin kuului trukkikoulutus, jossa ajo-opastusta antoi autonkuljettaja Tuure Lehtinen.

autonkuljettaja **Tuure Lehtinen**.

”Koulutus on ollut tässä tapauksessa hieman pelkistetympää. Tavoitteena on, että trukinkäsittelyn perusteet tulisivat tutuiksi”, Lehtinen selvittää.

Hän lisää, että turvallisuuteen liittyvät tekijät on kuitenkin otettu tarkkaan huomioon, vaikka muuten onkin keskitytty vain oleellisiin osiin. Yleensä käytännön trukikoulutus kestää viikon, minkä lisäksi tulee vielä teoriaopetus.

Haastattelua tehtaalla oli meneillään vasta ensimmäisen työviikon, joka oli Pusan mielestä sujunut hyvin. Hän oli erittäin tyytyväinen samaan opastukseen ja työtovereiden suhtautumiseen ”kirkon mieheen” on ollut myönteistä.

”Suhtautuminen on ollut tasa-arvoista ja reilua. Tämä myönteisyys on jopa yllättävää, kun tietää mikä nykyinen tilanne on”, Pusa miettii ja toteaa, että ”ehkä siinä on hieman ns. ammattilisiä”.

Hän tekee työtään kolmessa vuorossa: seemasta toiseen siirrytään suoraan, ilman vapaita. Sellutehtaan toimintaan hän oli tutustunut varamies **Juhani Ruotsalaisen** opastuksella. Keijo Pusa toivoo pääsevänsä tutustumaan myös muiden osastojen toimintaan harjoitteluaikanaan.

”Vaikka olen yhdeksättä vuotta Kuusankoskella pappina, on häpeäkseni tunnustettava, etten vielä kovin hyvin tunne näitä tehdaslaitoksia. Olisi mielenkiintoista jatkaa tätä kuuden viikon harjoittelua vielä muuallakin tehtaalla.”

Pastori Keijo Pusa ei ole suinkaan ensimmäinen kirkon ammattilainen, joka on suorittanut samaisen kurssin työharjoittelujakson Kymillä. Edesmennyt Kuusankosken seurakunnan entinen kirkkoherra **Taisto Huttunen** työskenteli sellutehtaalla vuonna 1968.

LEENAKAISU HATTUNEN NÄYTTELYSSÄ

Pienelläkin arkilla on sanomansa

Arkkeja — pieniä, suuria, eri materiaaleista tehtyjä, niin että yhtään täysin samanlaista ei voi löytää — on esillä taiteilija Leenakaisu Hattunen 16. syyskuuta Suomen Paperitaidegalleriassa avatussa näyttelyssä.

”HALUSIN KOROSTAA arkkaa, sen tekemistä ja merkitystä. Olen aikaisemmin tehnyt pelkästään isoja töitä ja halusin nyt kokeilla tällaista. Työn ei aina tarvitse olla elefantinkokoinen — pienikin voi puhua. Ja pientä työtä pääsee tavallaan lähemmäksi”, Leenakaisu Hattunen kertoo.

Hän kertoo, että kaikki työt on nostettu arkkimuotilla. Isot työt on liitetty märkinä toisiinsa, niitä ei ole liimattu. **Töissä hän on käyttänyt pääasiassa erilaisia luonnonmateriaaleja, mutta kierrätettäviä uusiomateriaaleja kaan ei ole unohtettu.**

Hattunen on saanut esillä oleviin isoihin töihinsä mielenkiintoisia pieniä yksityiskohtia käyttämällä vesileimaa, jota jostakin syystä taiteilijat eivät yleensä kovin paljon käytä.

Leenakaisu Hattunen on valmistunut taiteiden kandidaatiksi Taidelehtisestä korkeakoulusta, tekstiilitaiteen laitoksesta. Oman taiteellisen työskentelynsä ohella hän toimii myös kuvataideopettajana.

Hänen töitään on nähty erilaisissa näyttelyissä niin kotimaassa kuin ulkomaillaakin vuodesta 1985 lähtien.

Paperitaidegalleriassa oleva näyttely on avoinna tämän vuoden loppuun.

Jatkoa sivulta 3.

Kymi kehittämässä ...

taalla alueille, joissa siihen ja kenttäväylälaitteisiin kohdistuu suuria ympäristörisiä. Kaapeli sijoitetaan sähkömoottoreiden syöttökaapelien viereen jännite- ja virtapiikkien vaikutusten ja taajuusmuuttajakäyttöjen synnyttämien yliaaltojen aiheuttamien häiriöiden seuraamiseksi. Lisäksi väylää rasietaan NMT-, GSM- ja radiopuhelinlähetyksillä sekä testataan oikosulku- ja katkoskojeilla.”